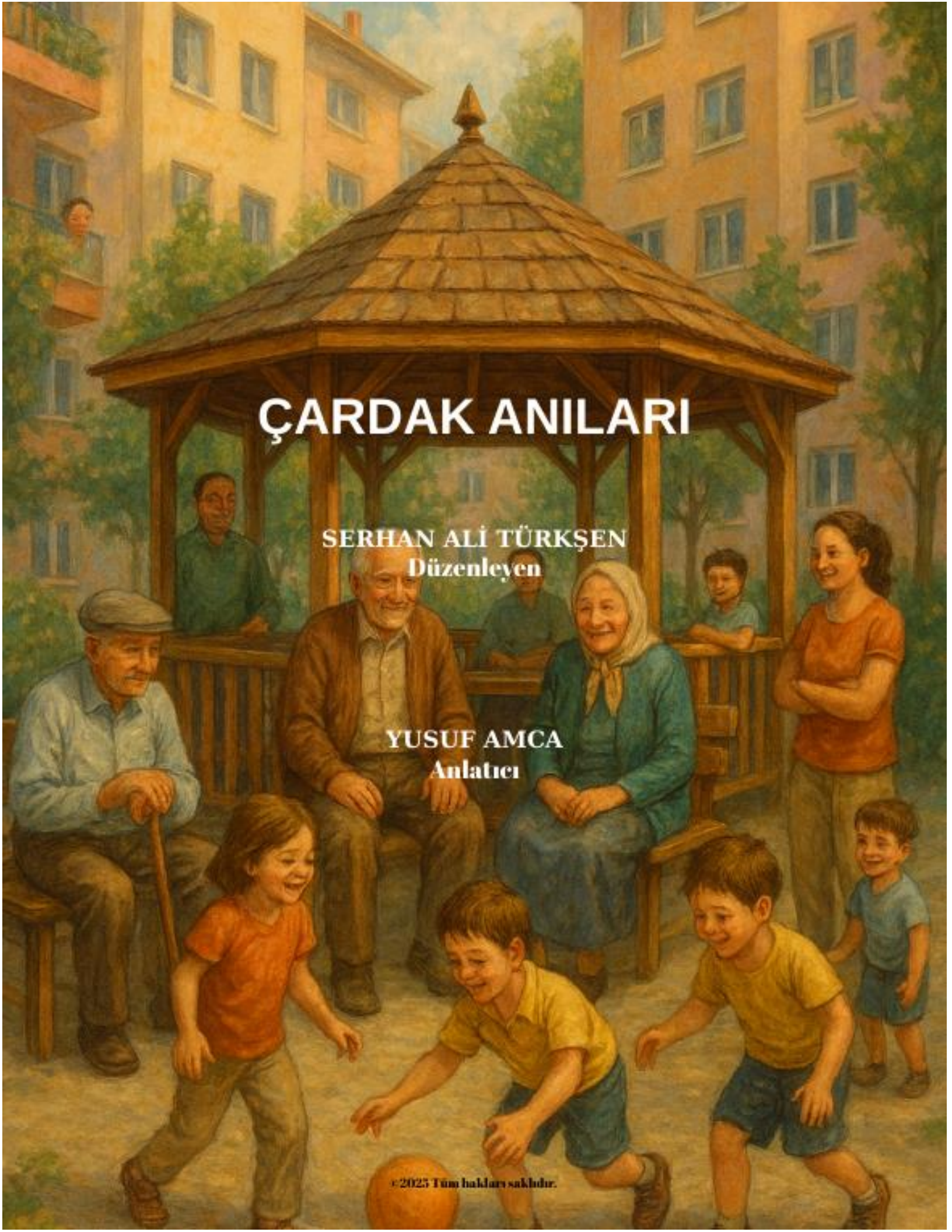

ÇARDAK ANILARI

SERHAN ALİ TÜRKŞEN
Düzenleyen

YUSUF AMCA
Anlatıcı

© 2025 Tüm hakları saklıdır.

ÇARDAK ANILARI KİTABI

SERHAN ALİ TURKSEN

Düzenleyen

YUSUF AMCA

Anlatıcı

İçindekiler

ÇARDAK ANILARI KİTABI 2
Önsöz 4
Evdeki Fare (Bölüm 1) 5
Modada Cem Sokak (Bölüm 2) 6
Bir Üsteğmen Vardı (Bölüm 3) 8
Lambaları Vardı 38.000 Volt (Bölüm 4) 13
Doğum Günümde 4 Renk Tükenmez Kalem (Bölüm 5) 14
Benim Malım Kıymetli (Bölüm 6) 16
Pansiyonu Kadın İdare Ediyordu, Kocası Değil (Bölüm 7) 18
Sütlaç Yerdim (Bölüm 8) 20
Ama Ne Sinemaydı (Bölüm 9) 22
Vapurlardaki Tuvaletler Bomba Davasına Kapalı (Bölüm 10) 24
Mangal (Bölüm 11) 32
Yer Yok Otellerde (Bölüm 12) 38
Yemeğin Biri Gidiyor, Biri geliyor (Bölüm 13) 47
Mesafeleri Yapardık, Kabloları Çekerdik (Bölüm 14) 50
Divan Altı Karpuz (Bölüm 15) 52
Nasıl Çekirdek Yiyorlar, Makineli Tüfek Gibi (Bölüm 16) 53
Yeşilbaş (Bölüm 17) 56
En Son Vapura Bindik, Lüks Kamaralı (Bölüm 18) 63
Adam O Uc Kisiyi Uyarıyormus (Bölüm 19) 64
Ahlaksızlar (Bölüm 20) 65
Kan Tahlili Verdik (Bölüm 21) 71
Her Hafta Öyle Yapardım (Bölüm 22) 73
Deniz Lisesi Gösteri Yapardı (Bölüm 23) 75
Ufak Tüple Çay (Bölüm 24) 77
İskele Meydanına İnerdim (Bölüm 25) 79
Sünnet Oldum (Bölüm 26) 84

Önsöz

Bu çok değerli “Çardak Anıları” kitabını başta Yusuf amca olmak üzere onun bütün aile fertlerine hediye etmek istiyorum. Başta Aysel teyze olmak üzere Mert abiye ve Yelda ablaya sabırlarından dolayı teşekkür ediyor, başarılarının devamını diliyorum. Bu kişilerin yanısıra yandan katkıları bulunan Saynur abla, Candan teyze, Kadriye hanım, Gönül teyze, Sedef teyze, Serpil teyze ve Mahir amcaya teşekkür ediyorum. Umarım bu kitap Yusuf amcanın hafızasını tazelemeye yeter.

Serhan Ali Türkşen
Yazar

Evdeki Fare (Bölüm 1)

O zamanlar, hani o lavabodan böyle su akıyor. Oraya, yarım teneke su olmuş. Orada duruyor. Lan dedim ulan… Tangır tungur bir ses oldu. Lan bir kalktım gittim mutfağa ışığı bir yaktım, tenekenin için de bir apsis şey, Serhan. Bu kadar bir fare. Bu kadar. (ooh) Hemen, hiç acımadan gittim sobanın yanında maşa var. Maşa var maşayı aldım gittim maşayı boynuna bir taktım, suyun içinde boğdum. Geberip, o şeyi. Canı çıkıncaya kadar bekledim. Ondan sonra bitti. Gittim maşayı, soba yanıyordu zaten, sobanın içine soktum, ki o mikrop kırılsın diye. Ondan sonra tenekeyi aldığım gibi bahçeye yallah. Döktüm bahçeye suyu şeyle beraber sabah kalktım işe gidiyorum, baktım farenin ölüsü bile kalmamış. Kaç tane öldürdüm evde öyle, kaç tane. E var, tabii bahçeli ev. O zaman böyle apartman falan yoktu burada. Nadir, kargir ev nadirdi. Çoğu yer ahşaptı. Bahçeden sonra her, iki tane ev varsa beş tane arsa boştu, öyleydi.

Modada Cem Sokak (Bölüm 2)

(Evet Moda'da Cem Sokak taksi durağı.) Biliyorsun. Sonra, otopark gibi bir yer var. (evet) eczane falan var orada (hı hı). O, orası Kadıköy spor basketbol kulübüydü. Basket sahası falan vardı orada. Onun sahasını, o devirde özel yaptılar. (özel) evet. Ne antrenmanlar oluyordu be. Mevsim açılırdı, sezon. Her gün antrenman, her gün. İşler büyük salonu vardı herkes kâğıt oynar. Ondan sonra, vakit geçirir. O zaman buraya şey de geliyordu. Hande ablanı seyretmeye, Erol Evgin. (Erol Evgin) tabii. O da Modalıydı ya. Ne basketçiler vardı o takımda ya. Bak mesela Filiz ablanın kocası hem kulübün kaptanıydı. (hee) tabii. Basket takımının kaptanıydı. Sahaya bir çıkarlardı, aman Allah. Kırmızı-beyaz formalar vardı milli takımda. Şimdi ayakkabılar değişik. O zaman Kes vardı ayakkabılar, beyaz. (hıı) Ama ne oynarlardı ya, ne basket oynanırdı. O, spor sergi sarayı vardı Elmadağ'da Hilton'un orada, Aman Allah, ne maçlar olurdu orada. Ben para vermeden maça girerdim, Serhan. (öyle mi?) tabii. O da neden, o zaman böyle lisans yok, giriş kartı yok, liste yapılıyordu. Kulübün listesi yazılır, maç saatinden evvel kapıya teslim edilirdi. Beni de oraya malzemeci falan yazarlardı. Hani malzemeci? Her maç, her maçta değişik scriptle maça girerdim. Aaah, ah! Antrenör Yardımcısı, bilmem ne. Hiç, kel alaka. Şey o işte enişte o zaman işte ablamın işte öyle yazdırırdı. Sonra işte şey olunca, kartlar falan çıkınca bitti. Herkes kart geçiyordu, kapıdan geçiyordu. Ondan sonra para verdim. Veyahut da bazen şey yapıyorlardı, karga tulumba yapıp geçiriyorlardı. Turnikeler vardı. (yani paso gibi) (paso gibi) Neler yapmadık ya, neler neler. Orada bir basketçi vardı. Cihat İlkbaşaran. O, Selda Alkor ile evlenmişti,

artist. O, her maçta oradaydı. (her maçta) her maçta. Teknik üniversitesinin her maçında tribündeydi. Güzel de kadındı o zamanın devrinde. Harika bir kadındı. Hala güzel ama. Hala güzelliğini koruyor. Şey kadın değil. Oho, kimler geliyordu maçlara. O basketçilerin sevgilileri, bilmem nesi. Maçtan çıkardık gırgır şamata. Maçtan çıkarız doğru şeye, Taksim'e işkembeciye. (işkembeci) tabii. Ya, neler yapmadık. Sokağın içinde şey vardı, Lale İşkembesi, oraya giderdik. Geliyorlar, ağır vasıtalar geliyor. (Ağır vasıtalar sağdan gidiniz) biri Magirus, biri şey, Ford. Önden gelen Magirus kamyon, arkadan gelen Ford Kamyon.

Bir Üsteğmen Vardı (Bölüm 3)

Kâğıtta öyle yazıyordu. Şey ile. Ki orada öyleydi. Ekip olarak besleniyorduk. Bir tane üsteğmen vardı, Necati Doğramacı. Bir üsteğmen vardı Burhan Kaya. Bir tane teğmen vardı Merdan Çokdünlü. O Çanakkaleliydi. Bir tane, ne vardı: Muhammer Özipektan. Astsubay. (Astsubay) Sonra, Vallaha şimdi tabur komutanının adını unuttum. Bak, o çıktı aklımdan. Şey vardı, Alay komutanımız vardı Ahmet Akcan, albay. Tugay komutanı vardı Ahmet Tosun paşa. (hehe) Ondan sonra şey vardı İzzet vardı bölük komutanı astsubay ama onun da ismi gitti adamın. Bizde de var. Bizim bölükte de var, ağır silah bölüğünde. Ben seksen bir kavancıydım, atış idare komutanıydım. Ya, hiç. Bu binanın arkasındaki hedefi vururum. Anladın mı? (Çardağı mesela) öbür taraf… Mesela buradan çardağı vururum, hiç. Hiç. Ne bileyim ben buradan ateş şey yaparım Nazar var ya? (Nazar, he) onu vururum, buradan. Üçgen. Hemen onun bir hesabını çıkarırım, ayarlarım şeyi, tamam bitti. Mermi onun üzerinde, bitti. Onun atış şeyi var, tike… tikelimeleri var onlarlan şey yapıyorsun zaten. Bir de şey var havanda, böyle su terazisi gibi bir şey var. (terazi) Ona getiriyorsun. Tam şey olduğu zaman, (ne terazisi?) su terazisi. (E bu cetvellerdeki gibi bir şey mi? Cetvelde de su terazisi olur, küçük kısa.) he, işte şeyde var. Bu, duvarcılar falan kullanır. (duvarcılar) İşte demirciler falan kullanır. Demirin düz olup olmadığına bakarlar. İşte onlar, onun gibi. Orada da böyle. Bak, ama onu ayarlar, tam ortalarsın. O şeye. Ondan sonra tamam, havan kurulmuştur, bitti. O da hassas şey. Ayağı tabana çok güzel oturtturacaksın yere. Yer sağlam olacak, yumuşak olmayacak, sert yer olacak. Ondan sonra, şeyi… namluyu tam şey yapacaksın

dengeleyeceksin. Bir sürü işleri var ya, püüü. Dört tane havan vardı. Dört tane makineli vardı bizde. Ama, mermiler böyle şerit biçimindeydi. Tek tek değil, şerit. Şerit de sakın ha, bir takardık onu çıkar böyle, takarsın, tıkır tıkır gider o. Şey vardı, roketatar vardı. Yani, diğer adı bazuka. İki parçadan ibaret. Elektrik ile çalışıyor. Belki o da tehlikeli ha. (Allah korusun o bir fırlasa fiyuu) o da tehlikeli! Onu omzuna iyi oturtturacaksın. Oturtturmazsan yandın. Omuzuna iyi oturtturacaksın, iyi kavrayacaksın. Ondan sonra, mermiyi şey yaptığın zaman: Ne önüne geçeceksin, ne de arkasına, Bitti. Anladın? Tehlikeli (Yersin yoksa ayvayı) Bak, şey de öyle. Havan da tehlikeli. (Havan) tabii. Şimdi dedim ya, adamın şimdiden kafası gidecek. (ko.. kopar ya) tabii, aaa! Hiç, dinlemez. Ben nerede, bu böyle böyle Serhan. Onların mermileri bu kadar. Bu kadar değil, bu kadar. Böyle, onun öyle özel kutularda onlar. Ne silahlar vardı be! Hoçkis vardı. Tüfek gibi, hem güzel iki ayağı vardı, onu omuzuna güzel oturtturursun, bas düğmeye gitsin mermiler, bitti, otomatik. O Çekoslovak malı mı neydi onlar. (hee) İster elinde kullan, ister yere koy, öyle kullan. Smith Besson Kovboy tabancası vardı. Barabinler vardı. Yani, tabanca bayağı. (hıhı) Kırıkkale tabancalar vardı subaylarda, komutanların belinde. Bir kısmında onlar vardı, bir kısmında Smith Besson vardı. Bizim bölük komutanında Smith Besson vardı. (hee) Bende de vardı. Ben de hem şey vardı Smith Besson, hem de stem makineli tabanca vardı, ikisi birden. (öyle mi?) Öyle. O stem'in mermileri de şu kadar bir şey. Şarjörleri bu kadar. Şey, Serhan. (hee) Zaten o otuz iki mermi mi ne alıyor. Neler çektik ya. Bak ak geldik aklıma geldikçe… neler çektik ya! Vallaha. En şey, en zor askerliği ben yaptım. Millet kolay zannediyor. En zor askerliği ben yaptım. Bizim bir eğitim

sahası acem birliğinde Balıkesir Tren yolu üzerindeydi. (evet söylemiştin, hatırladım) o, bir gün eğitimdeyiz. Bizim o zaman da Afyonkarahisar Maden Suyuna kapak yapıyordu fabrika. (evet) Kamyon getirmiş bizim fabrikanın kamyoneti kapak, dönüşte bize uğramışlar. Bizim birliğe uğradılar. Çektiler arabayı, eğitim sahasının yanına, gördüm. Gittim o, o zaman dinlenme anındaydık. Gelin siz nizamiye karakolunun önüne gidin. Ben geleceğim dedim. Ondan sonra, bizim manga komutanına dedim ki böyle böyle komutanım. E, Fabrikada çalıştığım kamyon geldi. Bir şeyler mi getirmiş, bilmiyorum. Ne getirdi. Ondan sonra, kaç dakika sonra gideceğiz dedim bölüğe, koğuşa. E daha var vaktimiz. İşte o ara gittim bölük komutanına, binbaşı. Emin Erünlü. Adamın ismi, bak hala aklımda (Emin Erünlü) Gitti böyle, bir selam çaktı. Komutanım dedi, böyle dedi. Bizim mangadan Yusuf'un fabrikadan arkadaşları var görüşmek için. Herhalde dedi emanet bırakacaklar. Falan. Hemen demiş alsın tüfeğini gitsin koğuşa. Soyunsun, gitsin nizamiye karakoluna. Hemen ben tüfeğimi aldım. Doğru koğuşa, soyundum. Gittim nizam karakoluna. İşte oturduk sohbet mohbet, çay may ikram ettim onlara. Şey yaptım. Oradan sonra getirdikleri emanetleri aldım. Sonra toplandılar onlar yola çıktı. Ben de koğuşa, yemekhaneye gittim. Bekledim ki, gelsinler diye. (hee, onun için bekledin) eğitim sahasına tekrar gittiğimde. E zaten ondan sonra az kaldı, ne gideceğim oraya. E, şeyi nereye koyacağım. Elimdekileri. Zaten yiyecek bir şey yoktu, içinde. Sigara vardı işte, kıyafet bir şeyler istemiştim. Onları göndermişler, beş paket birinci sigarası göndermiş abim. Ben onu içer miyim ya? Birinci sigarasını? Manyak, Tövbe ya rabbim. Ulan gönder bari, Bafra sigarası gönder. Birinci sigarası ne gönderiyorsun. Verdim orada, parası

olmayanlara verdim sigaraları. Vallaha. Hepsine birer paket verdim onun için. Böyle parası yermeyen, şey olan insanlar vardı. Verdim onlara bunları. Ne içeceğim o sigarayı ya? Başka sigara içiyordum. (sigarayı bile kaliteli içmişsin) tabii. Yeni Alman içiyordum ben askerde be. (hmm) Oho! O zaman böyle elektrikli sigara yok. Acemi-usta eğitimine gittim, orada bile Yeni Alman içtim. Vardı orada, veriyordu. Birliğe falan geliyordu sigara. Subay sigarası içiyordum. Subaylara verilen sigaradan alıyordum. İçmeyen subaylar vardı, onlar veriyordu. O kaliteliydi, o subay sigarası. Kaliteli sigaraydı. Yani, içimi falan güzeldi. Tütünü falan güzeldi, öyle laga luga tütün yoktu içinde. E subay içiyor onu. E subaya da ihtiyaçtı vericeksin asker sigarası on para etmezdi ya! Dökülür, kurur, bir tane içinde tütün kalmaz. Hop gider, çöpe atar. Ondan sonra, kim alırsa alsın. Verirlerdi, oraya. Kim içerse içsin. Ne işim olacak. Çünkü o adi sigaraydı şey, Serhan (kötü yani) oooh! Ciğerini mahveder adamın. Öyleydi. (Katran içiyorsun) hee! Orada, usta birliğinde, acem birliğinde dışarı çıkamıyorduk, dışarı çıkanlara aldırırdım sigarayı. Ustalar vardı, onlara söylerdim: Alıp götürürlerdi. Ama, yemin merasimi yaptık orada. Çarşıda serbest bıraktılar ohooo! Yemek de yiyordum dışarıda. Şey de yapıyordum. Çayımı kahvemi içiyordum. Mısır lafın gelişi. Sinemaya gidiyordum, Kütahya'da. Cumartesi-Pazar çıkıyorduk dışarıya. Ulan, bu sigara şeyi hala geçmedi gitti. Ne sigaraymış be! Nereden içtim içemez olaydım be! Vallahi be, Serhan. (içer içer) İşte bir arkadaşın kurbanı olduk. Buradan mahalleden, bok herif. Ben sigarayı sevmezdim ya! Çocukken, katiyen ya! Haz etmezdim. Nasıl olduysa, o tuzağa düştüm ben en sonunda. Vay be, İspanya'ya bak be! Almanya'yı eledi be! (ooh, nasıl ya?) Fransa da Portekiz'i eledi. Bizi 3-0 yenen Portekiz'i

sefer galası yaptık. Beşik, penaltılarla yemiş. Uzatmalarda. Hee, şeyde. Penaltı atışlarıyla. 5-3. 2-1 de İspanya Almanya'yı yenmiş. Almanya yener diyordum ama, elayla.

Lambaları Vardı 38.000 Volt (Bölüm 4)

Ondan sonra, o lambaları vardı, 38.000 volt. (Oh, 38.000 volt!) yüksek elektrik vardı. (trenler kaçla gidiyor?) 28. (oh.) Ondan sonra, Allah'tan saplar şeydi de o kurtardı beni. (Allah korusun) tabii. Eğer onlar olmasaydı, ben gitmiştim. (ecel yoklamış seni, tabii.) (Trenl…) zaten hemen o akşam şey yaptılar, hemen dediler yarın gelme işe. Hemen şey yapma, yarın gelme işe dedi. Yalnız da gitmedim 15 gün evde kaldım, hanıma yardımcı oldum. A, afedersin altı şu kadarcık bir delik vardı. İdrarını yapsın diye, kız. Şeyini yapsın diye. O delikten, onun kenarları ıslanmaması lazım (ıslanmaması lazım) evet. Kuru kalacak orası. Bütün yapılan işleri bozuyor ıslanırsa. İşte biz onun için dikkat ettik 15 gün. (15 gün) 15 gün dedi bu sıkıntıyı çekeceksin. 15 gün sonra dedi bir şey olmaz dedi. Çünkü alçı tazeydi, anlatabildim mi? Neler çekti Yelda be, sen bakma. Şimdi yemek yememezlik olayı, kavga çıkanı meydana getirdi, onu öğrendik. Doktor dedi: "bırakın bunun yemeğini memeğini, gidin doğru ortopedi doktoruna!" o zaman Zeynep Kamil'de vardı meşhur bir ortopedi doktoru ondan randevu aldık gittik ona, muayenehanesine gittik Altıyol'da, Kadıköy'de. Çelik bey diye bir doktordu, öldü rahmetli oldu genç yaşta. Çok iyi bir doktordu. Dokuz ayda bir şeyi kalmayacak dedi. Ve dediği de çıktı. Dokuz ay sonra da hiçbir şey olmadı Yelda'ya. İlk yürümeye şeyle gitti, Lüleburgaz'da yürüdü. İlk adımını orada attı. Neler çekti. Ama dedi, doktor ne dedi biliyor musun, Serhan? (ne dedi?) Eğer dedi bu şey şimdi böyle ama dedi, ileride bir gün genç kız olduğu zaman dedi, vallahi dedi mutlu olacak dedi. (aah!) vallahi. Çünkü dedi siz çok iyi bakmışsınız.

Doğum Günümde 4 Renk Tükenmez Kalem (Bölüm 5)

Vallahi doğum günümde bana dört renk çünkü o zaman herkeste yoktu. (hee) Dört renk tükenmez kalem, hepsi bir arada. Beyaz desen, hediye getirdi Avrupa'dan. Bak o zaman. Kutusunda böyle. Bak kalmadı, kalemin kendi de kalmadı. O kadar güzel bir kalem. İşte bu hatırlamak, şey yapmak "Yusuf kısa, sana layık değil ama" dedi "naçizane sana hediyem." Dedi. (ne güzel) Bak sünnet oldum, Biz herkesi çağırdık o zaman, konu komşu. İçeride şimdi görüştüğüm Mete diye bir arkadaşım var. Onun babası o devirde Sümerbank'ın böyle cüzdanı vardı (cüzdanı). Bozuk para. (e benim dedem de işte Sümerbank'ın büyük ceketleri mi paltoları mı onu hediye etti dedem) Ondan sonra katlıyorsun, içine sokuyorsun, böyle şeyi var, onu kaldırıyorsun. Kağıt para da koyabiliyorsun, icabında. O zaman üç dolara beş dolara bir farktı. O zamanın, o devirde birer liradan on lira da para koymuş. On lira da büyük para o devirde. Yepyeni liraları koymuş, getirdi hediye. Mesela, ablamındı. Yakınım var benim, Münserih. O, okul çantası getirdi hakiki deri. Şimdi defteri, kalemi, her şeyi. (ne güzel) Onun yanısıra daha çok hediyeler vardı. Hiçbir şey kalmadı. Yani doğru dürüst, işte bir bakır tencerelerim kaldı o. İşte, bu böyle birkaç şeyim kaldı. Bir tek yorganım kaldı işte. O zaman şeyler vardı, şeyci gibi böyle. Bilgisayar, bilmem ne yok! O Texas Comics vardı. O, onu getirirler, ondan okurum, okurdum. Verisin geriye verirdim. Öyleydi. Arkadaşlık öyleydi. Yani ben ay, sana verememe kusura bakma yoktu, Serhancığım, Öyleydi. (tabii, o zaman öyleydi) Birbirimize şey yapardık. Neler yapardık ya! Neler neler… (öyle) ama bir gün de, bir gün de şu kadarcık birbirimizi kırmadık. Bak, şu kadarcık kırılmadık. Öyle dostluk

vardı. Yani bir gün de ağzımızdan bir küfür kelimesi çıksın ya! Yok! Çıkmazdı. (ne kadar ince) Ulan be kelimesi çıkmazdı ağızımızdan, öyleydik. (şimdi küfür kataloğu) hem de ne küfürler neler! Bir de biz onların bahçesine gideriz, onlar bizim bahçeye gelirdi. Şey, şeylik yoktu. Ha annem derdi: "Bizim durumumuz belli. Onlar zengin." Şey olarak yani şey… (usül olarak dikkat et derdi) yani dikkat et, onlarla aşık atma. Yani, aşık atarsan şey olursun, mahcup olursun. Ona göre dedi hareket et dedi. Ama, onlar bana o şeyi bana şey yaptırmadılar, hiçbir zaman için, anladın mı? Şakalaşırlar, şey yaparız birbirimize. Neler oho! Babası vardı Mete diye bir arkadaşımın, çok seviyordum, çok tatlı bir adamdı. Necrettin bey amca. Bu, beni gördüğü zaman derdi ki: "Yusuf, seni bu bahçeye dikeceğim. Bir Yusuf daha çıksın!" (ahaha) E yani dalga geçer, şaka yapardı. Ama korkardım. Acaba doğru mu diye. Kendi kafamda (e tabii… çocuk…) e çocuk aklı! Neler neler ya! Neler neler takılırlardı. Büyüklerimiz takılırdı. Öyle şeylik yapmazlardı, burun büyüklüğü. Hani… Sucu mu o bakayım? (bizim halıları aldılar götürdüler. Halıcı geldi götürdü yıkamaya babam geliyor ya ev de temizlenecek) Ne zaman geliyor? (yarın. Halıcı geldi aldılar, buraya araba yanaştı tam) Sütunun olduğu yere (evet, tam sütunun olduğu yere)

Benim Malım Kıymetli (Bölüm 6)

(Öyle) Ama ağzıma geleni de söylerim. Vallahi söylerim, hiç çekinmem. Kim olursa olsun. Hiç sevmediğim iş. Benim malım kıymetli kardeşim, ben kimseye bir şey vermem. Bak, yemin ediyorum. Vallahi vermem. Sevmediğim şeyi yapmam, bitti. Ulan millet de götüne adam takmayı ne kadar seviyor ya! (niye) Öyle. Ulan kadın burada oturuyor gelmiş serinleyecek, al kadını Kuyubaşı'na niye götürüyorsun. (hee) Hayret bir şey ya! Ohum! Bizim bir tane şey var, belki baban tanır onu. (belki) Haluk Cecan diye bir dalgıç, dalan vardı, duydun mu ismini? (hiç duymadım ya) baban bilir. Cebelitarık'ta şey ile beraber daldı. Bu, kaptan Cousteau vardı ya Fransız. (he) Onunla beraber daldılar. İşte ondan sonra galiba kaptan Cousteau orada bir şey görüyor, Cebelitarık Boğazı'nda. Sonra Müslüman oldu ama. (öyle mi?) tabii. Yani sıcak suyun, deniz suyunun tatlı suyla birbirine karışmasını görmüş. (evet) denizin dibinde. Çok da iyi bir dalıcıdır. Türkiye'ye falan geldi adam. O, Haluk Cecan, püü! Eminönü'nde müzesi vardı. Deniz müzesi. Neler var. Ne aletleri vardı. Oraya dükkânda vardı. Gelirdi arabayı koyarlardı, çekerlerdi, yükle babam yükle. O, tüpler, şeyler, aletler. Üüh! Sonra alırlardı giderlerdi. Bizim mahalledendi. Onunla beraber. (he) O da çok iyi adamdı, arkadaş… Ya şu kompresör ne deldi anlamadım gitti. Ne kazdı. Şurada bir kompresör sesi geldi boyuna. (aa, çıkmışlar binayı) Çoktan bitti orası. Yavaş yavaş millet taşınır ona. Şimdi yalnız sıra yandaki, o da biter yakında. (he) O da hızlı gidiyor. Bizim bina da çok iyi yapıldı bakma sen. (he) Ama kalıplar hep ayrı ayrı yapıldı. Evvela bir tarafın kalıbı yapıldı beton döküldü, ondan sonra öbür tarafın kalıbı yapıldı o

tarafa beton döküldü. Öyle öyle gittiler, yukarıya çıktılar. (güzel) Bir tane böyle kova gibi bir şey vardı. Onu vinçle bağlarlardı, onunla beton döktüler. İskelelerle bağlayıp döktüler. Vallahi, insan çokça şeyler. O tam, garajın girişinin olduğu yerde vinç vardı. (vinç) He. Oradan böyle inşaata giriş kapısı vardı. (hı) dört ay mı, beş ay mı ne durdum ben burada. İnşaatın başı. Ondan sonra bıraktım. Laflar ettiler. Bir tane güvenlik diye bir pezevenk vardı. O bazı laflar etti. Ben de elimi ayağımı kestim, gelmedim. İstediği gibi at oynatamadı da ondan. Mani oldum çok şeyine. Baretim vardı, her şeyim vardı, inşaatta. Serhan. Çelik ayakkabı bile vardı. Demir falan yarıp içeri girmesin diye. (ne güzel) Vallahi. Sonra çaldılar ayakkabıyı. (ne oldu?) Ayakkabıyı çaldılar sonra. (he. Ben sırtımda taşıdım. Çantaya yüklerdim.)

Pansiyonu Kadın İdare Ediyordu, Kocası Değil (Bölüm 7)

Pansiyonu kadın idare ediyor, kocası değil. O zaman size evden bir oda açayım dedi. O da ailesiniz dedi. (vay) Hep beraber bir odada yattık. (ne güzel) Kahvaltı yaptı isteyen. Tabi. Yemek yaptı akşam onların yaptığı yemekten yedik. Hep beraber. Ondan sonra ertesi gün odaya geçtik. Bir gün parasını almadı. (aa) Ama odada çok rahattık. İki ayrı oda, sıcak suyun var, her şeyin var! Mutfak var, tüpler var. Buzdolabı var. Fazla kişi üç aile. Gidip alıyorduk erzağımızı, velhasıl, alışverişimizi yapıyorduk. Getirdik, koyduk. Sabah kahvaltıyı yapıyorduk doğru denize, yallah. Hiç durmuyoruz. Bulaşık yıkıyorduk, kahvaltı bulaşığını, Dolaba kaldırıyorduk bulaşıkları, buzdolabına, doğru denize. Gelirken de, yiyecek akşam yemeği için yemeklik alıyorduk. Alanya'ya gittik, bilmem ne yaptık. Diskoya gittik, bir gece. Bir tane, hiç unutmuyorum, Serhan… sütyenini kadının soydu adam, (hı) seviştiler. (evet) ondan sonra giyindiler, diskoya geldiler. Ben onları gördüm. Bak gidiyordu yakaladım. Hatta adamın pansiyonunun sahibi tam kafa dengi bir adamdı, erkek. Ben bir hafta sizden para almayacağım. Gelin, her şey benden dedi. (helal olsun) Vallahi. Yiyeceğiniz, her şeyiniz. Oda parası da almayacağım dedi. (hehe) "seninle âleme akarız, âleme gidelim" dedi. Bir hafta yatarsın o âlem senin dedi. Ama ben kabul etmedim. Gününde çıktık. Boşalttık şeyi. Sonra bizi garaja şey ile götürdü. Eşyalarımızı götürdü. Ondan sonra, biz de araba ile mi gittik bir şeyler olmuştu o zaman. Saatimiz geldi, bindik otobüse yallah. Hele hiç unutmuyorum, son gelişimizde bir tane otobüse denk geldim. Ne vardı biliyor musun? Şey vardı, artist Hüseyin

Baradan. Hatırlar mısın adamı? (yok) He. O adam gibi böyle bıyıkları falan. Adam, arabayı bir kaptırdı Antalya'dan çıktık. Vallahi nasıl gidiyor yolda otobüs biliyor musun? (Nasıl?) Ne var ne yok kazıdı yolda. Ne var ne yok. (hee) Vallahi yeminle. Şeye bir geldik öhöm, Kütahya'da yollar yapılıyordu, şehrin içine girdik. Mahalle aralarından tekrar otobana çıktı, hesap et. Ama adam öyle bir araba kullanıyor ki, felaket! Felaket! Öhöm! Tabi o zamanlarda sigara da serbestti. Bir sigara vardı, arka arkaya sigara yaktık. Parmağıyla çeviriyordu direksiyonu be! Parmağıyla. Öyleydi. Çok matrak bir adamdı. Hareketleri. "alın sigara" derdi. Öhöm! Kütahya'dan bir çıktık, ana… Şeye nasıl geldik anlamadım. Bilecik mola yerine. O Pamukova'nın var. Oraya nasıl geldik anlamadım. Molayı verdi, bir kalktı orada, soluğu İstanbul'da aldım. O da. Öyle süratli geldi. Giderken de iyi gittik, gelirken de. (ooh) Ne iyi eğlendik orada. (iyi) biz bayağı tarım mevsiminde gezdik. Gezmeye gittik. Manisa'ya götürdüm. İzmir'e götürdüm. Karacabey'e gittik düğünlere müğünlere o zaman. Oho! Oh! İş bankası turuyla Eskişehir'e gittik. Otelde kaldık bir gece. (hee) Tam film artisti. (öyle öyle, güldüm. Gülmeye ihtiyacı var onun)… Akşam şey ile konuşuyoruz. Saynur ile. Diyor ki: "Seni götürürüm ama paraları Yusuf bey'e vereceksiniz!" şey diyor, kasalı diyor. "Her istifade, verin bana siz parayı, ben olmazsa kaçayım!" Hey Allah'ım! Candan da matrak, bakma sen onun öyle şey olduğuna. Ama indim buraya. (niye, esiyor işte) E oturamıyorum, rahat edemiyorum da ondan.

Sütlaç Yerdim (Bölüm 8)

Mesela sütlaç yerdim, zerde yerdim. Yani sulu biri olsun. Şey yapmayayım diye. Aşure yerdim. Yani, şeye bakamıyorlar. Mesela, işkembe çorbası içerdim bir de yarım baş isterdim. Allah! Bir yeniyordu, yeme de yanında yat ya! (yeme de yanında yat) Ya diyordum Aysel'e gelirken. O onun üstündeki kılçıkları keseceksin. Bıçakla alacaksın. Kızdıracaksın, yiyeceksin. Sigara kötü bir şey, vallahi. (Allah düşürmesin) Vallahi. İçtim ama en sonunda bıraktım tamam. Yani inat ettim, bu işi ben bırakacağım dedim. Yani kafama, belleğime yerleştirdim. Şimdi, o olay oldu. O olaydan sonra sigarayı bıraktım. Ya 46 sene içtim be, Serhan. Dile kolay! 46 Sene ne demek be! Yarım asır! Bir kalp krizi geçirdim, o da yani kalp krizini geçirme sebebinin sigarayla falan alakası yok. (hı) Hiç onunla alakası yok. Diyaframın, yukarıya basınç yapması. Diyaframın, burayı sıkıştırmasından dolayı. Ulan bir gittik, hastaneye gece saat 3'te Serhan, hanım geçiyordu Allah razı olsun. 26 Tansiyon! (oh) Neler yapmadılar o tansiyonu düşürmek için. İğneler, miğneler. Ama o iğneleri yedim, başladık, çişimizi şey etmeye affedersin. Yol yakınken tansiyon düştü. Lan, ambulansta, üniversite hastanesine gidiyoruz, ben ambulansta bir sıkıştım, vallahi zar zor şişe buldular, tuvaletimi yaptım ambulansta. Ama, Allah'a çok şükür. Hastaneden bir çıktım, sigarayı migarayı bıraktım! Allahtan bırakmışım vallahi, yemin ediyorum. Vallahi, bir kişiye bu binada sigarayı bıraktırdım. (ne zaman) İnşaat yapılırken. Bu bina. Sigarayı bıraktırdım. Adama telkin yaparaktan sigarayı bıraktırdım Serhan. (helali) Vallahi, buradan çıkınca AVM'den kalıncı ilacı alayım. (he) böyle ilaç yaparken (bizim yazıhaneyi ilaçladılar. Karıncalardan, çok fazla

var böcek, dikkat etmek lazım.) Uykum geliyor ya. Burada şeyler vardı onları kaldırıyordum, yatırıyordum. Onunla uyudum. Yastıkları da getiriyordum Serhan. Buraya koyuyordum örtüleri. Vuruyordum kafamı, bayağı uyuyordum. İlk zamanlar, çardak yapıldığı zaman… Aysel de gitti oldu Kuyubaşı'na ya! Vallahi billahi!

Ama Ne Sinemaydı (Bölüm 9)

Bir baktılar beni orada bir gördüler, hatırlıyorum: Candan. (c: Ben seni dinliyorum.) ondan sonracığıma, işte şey yapıyordum. Ondan sonra. Pardon aparatif veriyorlardı. Açılış olduğu için. İçki dağıtıyorlardı. İçkilerimizi şeylerimizi yaptık, bunlar beni bir gördü: "Yusuf, sen ne arıyorsun burada?" Onlar şimdi sosyete ya, benim şeyim yok. E dedim bana da davetiye geldi geldim dedim. "E nerede?" Ya ne soruyorsunuz dedim Allah Allah! Geldi, geldi. Bundan sonracığıma, ama ne sinemaydı, biliyor musun Candan. Adam, büfenin üstüne lambalar yapmış, misketlerle. Bildiğimiz cam misket var ya. Onları birbirine yapıştırmış, lamba yapmış ya. Aklın durur. Nasıl ışık veriyor. Çünkü sonra düşündüm, yapabilir miyim acaba diye, hayır. Zor. Zor. O Zaman nereye yapıştırdı adam bilmiyorum. Düşündüm taşındım. Hatta ben buraya lamba yapacaktım ama onu yapamadım bıraktım. Kavanoz içinde. Vazgeçtim yapamadım. Yani böyle çepeçevre yapacaktım. Kavanozlar içine üç-altı, milyon duylar vardı, 220 volt. Onlardan da koyacaktım. Bir anda basacaktım, burası şey gibi. O zaman şeyler vardı bende, böyle bakla biçiminde zincirler vardı, hepsini attım. Hangi akla hizmet ettim, attım, attım işte. Almıştım o zaman, işte onlarla oluyordu işte, attık. Akla, hangi akla hizmet ettik bilmiyorum. Her şeye de merakım vardı ama işte alet olmayınca hep geri kaldım şey, Serhan. Mesela bizim şey vardı bilo vardı eski zamanda almıştım. Sen hatırlarsın Candan onu. Eskişehir'deyken. (c: hee) bi tril. Onun cam kısımı vardı, cam. Esneklik veriyordu bardağı koyduğun zaman. Ulan diyordum bu esnekliği nasıl gideririm? Tahta koysan olmaz, ayıp olur. Ondan sonra, gittim fabrikada o zaman böyle yuvarlak pirinçleri kesip

yaptırdım orada, dişi açtırdım bir de çubuk pirinç, ikisini birbirine şey yaptım, getirdim oraya koydum. Katiyen esneme olmadı. Yani. Kitaplık yaptırdım getirdim eski evdeyken kullandım. Sonra yeni eve geçtik, orada kullandık, yaptım. Ondan sonra, sonra işte Hamdi Bey'e taşınırken, şey olurken, evden taşınırken hepsini attım. (c: sen ne yaptın?) Çıkayım bir yarasın!

Vapurlardaki Tuvaletler Bomba Davasına Kapalı (Bölüm 10)

O zamanlar ablamda kalıyor. Kocası ile vapura biniyorlar. O zamanlar o vapurlardaki tuvaletleri teröristlerin bomba davasına kapatmışlardı. Vapurlarda. (evet) adamın da prostatı var, bir anda tuvaleti geliyor adamın. E tuvaletler kapalı. Bir tane vapurun burnunda var, tuvalet var, orayı da onlar kullanıyor. Adam gitmiş, oradaki adamlar bir bağırmış, açtırmış o tuvaleti orada işini halletmiş çıkmış. Bak. Diyor ki: "Yahu ben donuma mı yapacağım?" (ya da denize mi yapacağım) işte ben de bir kere buradan nereye gidiyordum? Otobüsle o şey var, belki o tarafa gitmişsindir, İzmir tarafına. Gitmedin mi hiç otobüsle falan? (Yok, otobüsle gitmedim. Motor, babam.) O Akhisar'ın orada şey var. E, bu köfteci Ramiz. Onun yeri var. Orada tuvaletler falan var. Yine benzinci de var aynı şekilde. Tuvaletim geldi otobüste. Çağırdım muavini. Dedim ben böyle böyle. En yakın bir yerde benzinciye girsin. Dedim donuma edeceğim. Daha araba orada girdi oraya, benzincide ben gireceğim dedim. O zamanlar sigara da yasaktı otobüste. Daha hemen çıkarttım sigarayı yaktım, doğru tuvalete. (ha) oh! Tuvaletimi yaptım, sigaramı da içtim. Benimle beraber otobüs boşaldı. Herkes tuvalete, kadını erkeği! "Allah razı olsun senden!" dediler bana. Sigara içen de içti. Orada yani bayağı (10 dakika) durduk. E herkes tuvalette, sigara içiyor. Adama dediler ki: "bekle, öyle yağma yok!" Benim sayemde millet rahat etti. Vallahi. Bir gün de Mert'i askere götürüyorum Gaziantep'e. Ben bir baktım, otobüs mola veriyor, orada. Tuvaletler parayla! Ne Mert'e para ver dedim, ne ben, tuvalete. Dedim ki adama: "Ulan, bizi otobüs buraya getiriyor, sen bizden ne para alıyorsun

yolcudan? O özel arabalarla gelenlerden parayı al sen! Biz otobüsten geliyoruz. Otobüsün yolcusuyuz. Ben de buraya para verdikten sonra, ne kıymeti kaldı o işin?" Vermedim. Dönüşte de vermedim. Gene burada mola verdik, gene vermedim. Dolaşıyor o, yoook! Kusura bakma! Ben oraya ihtiyacımı yapacağım. Ben sana para vermekle mükellef değilim. Ondan sonra, bitti. Ben böyle bir adamım. Bir anda geldiği anda ben kimseyi dinlemem hayattaki. (ooh) Sonra giderken çay içtik bir yerde, Adana'nın orada. Tesadüfen de dönüşte aynı otobüse denk geldim. Bak şimdi: Aynı otobüs, arabada bir çocuk vardı. Şey yolunda eeeh… kebapçıda çalışıyor Selami miydi kimdi bilemiyorum. Yusuf dedi, gel dedi. Adresi kaybettim, şeyi kaybettim, giremedim. Şeye geldik işte gene o Adana'da mola verdik otobüs ile. Bir çay getirdiler, adam biliyor işi, "Al bu çayları götür, bu çaylar bayat!" dedi. İçmedi, para da verdirmedi. Parayı da verdirmedi. Ondan sonra, dedi "bu kaynamış çay!" Belli, renginden belli. Simsiyah çay. Senin şeyin gibi şu tişört gibi. Bir günde o bir tahsilatını yapıyordum. İşte otobüse bindim şeyden… Nereden bindik ya? Şimdi unuttum gene Ataşehir tarafından mı biniyorduk o zaman da, Harem'den miydi unuttum. Genç bir çocuk vardı yanımda, tesadüfen (tesadüfen). O da şeyde oturuyordu, karşıda bir yerde. Şimdi ben, konuşuyoruz işte sohbet ediyoruz ne yapıyorsun, yolda ne yersin falan. Yemek yemem pek. Yani, sevmiyorum pek. İşte çay may içerim. Onların da Bolu Dağı'nda Ulusoy'un yeri var. (Ulusoy) He, orada mola verecek otobüs. Girdi oraya otobüs, lan dedim ne yapayım ne yapayım? Aklıma geldi, ulan dedim yoğurt alayım, yoğurt yerim dedim. En güzeli. Bir uyutuyor, uyku da getirir. 2 Yoğurt aldım. (aldın) 2 tane de kaşık. Kaşıkları poşete sardım cebime koydum. (Allah) Ondan sonra, otobüse bindik

Çünkü aldım çocuğa yoğurdu, kaşığı da verdim. “al, kaşık senin olsun.” Peçeteyi de verdim. Yoğurdu yedik, otobüste. Tabi, vallahi yarım saat bir saat sonra benim uykum geldi. Yemin ediyorum (a: e şimdi de uykun geldi) Şimdi ikimiz beraberiz. Şeyi, vallahi nereye kadar uyuduk çocukla? İkinci molayı verene kadar uyuduk. (a:ooh!) “Vallaha abi, iyi ki yedik yoğurdu, iyi geldi.” Yoksa o zaman sigara serbesttii, yasaklanmamıştı. O şeyde fosur fosur sigara içiyoruz. Ondan bile tasarruf ettik dedim. Hay Allah! Gül Allah gül! Hala durur o kaşık evde. Hala. O Fenerbahçe tesislerinde (a: Yürüttün herhalde değil mi? Yürüttün mü kaşıkları? Düğünde de yürütür o. Düğünlerde de.) (teslim ediyorlar o şey sayılmaz ki) Dinle! İşte şu tesisler var ya (Faruk Ilgaz Tesisleri) he! Biz oraya yemeğe gittik havuz başında. Bir arkadaş getiriyordu. Yemin ediyorum ufak tatlı bıçağı ile tatlı çatallarını aldım. Koydum cebime geldim eve. (aferin) Bir tane grup vardı yanımızda orada da bir kız vardı benim de hırkam vardı, bej bir hırka, onu istedi benden dedim ne yapıyorsun ya? Bırak o hırkayı dedi. Sen al, Fenerbahçe’nin şamdanları vardı masada. Sen onu al sar arkaya, çıktı kapıdan. Çıktıktan sonra çıkarttı içinden alın hırkanızı dedi, yürüdü gitti arabaya. Vallahi billahi. (a: Tırrıkçılar sizi!) Yemin ediyorum. Düğüne gitmiştik, o karşıda bir nikâh dairesine. Sonra işte orada çıktık aşağıda salon mu ne, oraya geçtik. Şey getirdiler, limonata. Ne kadar bardak varsa hepsini yürüttüm, torbaya koydum, eve geldim dağıttım. Akrabanın evinde herkese çıkarttım bardakları. “Al Yusuf abi!” dedi. Ben yürütürüm. (a: Başka, nereden yürüttün?) Rakı yürüttüm, Pendik’teki restorandan. Bir restorana gittik. Oradan rakı aldım. (kaldı. Nasıl, bardağına mı, direk komple rakıyı mı?) Direk, şişeyi olduğu gibi. (a: Dolu değil ama canım.) Hayır, dinle!

O zaman işte son bir dedi ki son bir rakı istedi. E geldi büyük rakı. Ondan sonra vallahi yüzer ikramına kaldık şu kadarcık içtik. Açıldı, şu kadar rakı aldık. Sonra dedi ki kalkıyorduk. Dedi ki: "amca, rakıyı al eve götür! O bizim!" dedi. Aldık rakıyı (Yusuf amca, rakıya niye su katıyorlar?) birden tam çıkıyorduk kapıdan şef geldi: "abi, rakıyı çıkaramazsınız!" Niye? "e, müessesenin malı." Hadi oradan! (a: parası ödenmiş) ulan, parası ödenmiş! (şişeleri alıp alıp bir daha mı kullanıyorlar?) tabi canım! Benden alacak onu başka masaya satacak. Para kazanacak güya. Yok ya! "Yok, o benim malım" dedim. "Ben onun parasını ödedim. Senin malın değil, o bana ait." (İstiklal Marşı gibi söyledin: "o malım benim malım") Bizim damat mıydı münakaşa ettik. Geldi: "Ne oldu ya, ne var?" dedi. E baksana rakıyı istiyor dedim. Dedi ki şefe: "Ulan, siktir git! Seni gelip şu şeye asmayayım!" o da tam belalı, aboov! Hiç, hiç dinlemez. Hiç! Hiç! (Kadir, Bülent, Cafer üç taneler) (a: yok yok, yılan anlat) (yılanı molada, yılanı molada geliyorum!) Gel, unutma bunları! (gelecek gelecek o dursun öyle!) Ha, bana bak: fazla işeme, tuvaleti doldurma! Hey Allah'ım yarabbim!... Ben sana bir yılanı anlatırım şimdi!... Aysel ile konuşacağım. Yemin ediyorum. Onu o zaman anası kimse elimden alamaz. Açacağım onu, bak ne oluyor, oradan hiç öyle bir şey demeyeceğim. Eve gelince ağzının ortasına sıçacağım. Bk bakalım kim alacak benim elimden. Bak bakalım nasıl oluyormuş. İnşallah çıkar onda, inşallah. Bak ne yapıyorum onu ondan sonra, bak ne yapacağım ondan sonra, hepsini! Sizin benim karşımda böyle konuşmaya hiçbirinizin hakkı yok! Hiç birinizin! Götünüzü kapatın, oturun öylece! Heh. Öyle karşımda sizin konuşmaya hakkınız yok! Bitti. Benim karşımda konuşmak için, benden şey olacaksınız, bitti. Yoksa yok. Senin kocan dediğin hırsız, konsolu

evimden çaldı, yakamdaki futbol federasyonunun rozetini çaldı. Basketbol federasyonunun rozetini çaldı, yakamdan. Anladın mı? Onların hepsi değerli rozetti. Anladın mı? Senin kocan da dahil, hepiniz hırsızsınız! Hepiniz! Kim bilir daha nelerim yürüdü evden, bilmiyorum ki! Daha nelerim gitti bilmiyorum ki! Unuttum gitti evde ne var ne yok! Bak bunlar büyüklerin! (yılan. Kötü bir anı mı, hee.) (Şu camlar niye bu kadar yansıtıyor? Film taksalar olmuyor mu?) Takarsın.(nasıl takacağım?) İşte ayna biçiminde film takıyorsun. (hee. Güneşin yansımasını azaltır o değil mi? Azaltmıyor bak, şuraya yeni güneş doğuyor!) Cam direk alır. (bak bakıyorum, gözüm kamaşıyor. Güneşe bakmış kadar oluyorum.) Şeyi, Kalamış'ta Develi Restoran'ın olduğu yer var. (evet, Develi.) Onu yürü, Fenerbahçe'ye doğru. Bak böyle yol yokuş olur. Onun yanındaki ev var bina, böyle bir bina var orada. Bilmiyorum, şu anda duruyor mu? Onun giriş katındaki camlar aynadır işte. Şeyli. Filmle kaplı. (Filmli.) İçeriden dışarıyı görüyorsun, (dışarıdan içerisi gözükmüyor) Katiyen. (Bizde de var.) Nereye yaptınız? (E bizim oda, benim odaya Yusuf amca benim ve babamın ama gece olunca içerisi dışarıya televizyon etkisi yapıyor. İçeriden, yani dışarısı kapkaranlık ya, içeriden ışık açtığın dakika full HD gözüküyoruz. Ama sabah olsun, dışarıdan simsiyahız, yani 2 metre, 2 milimetreden ötesi gözükmüyor.) Esasen bizim şirkette de vardı. Patronların odasının camları film kaplıydı. (film kaplı) içerisi görünmüyor, katiyen. (Ama güneşi de emiyordu.) yok, içerisi güneş almıyordu. (hee, almıyor muydu?) (alsa bile emerdi yani.) Adam, çok şey adamdı bizim Aslan bey, o zaman meraklıydı adam. Hiç unutmuyorum, şey getirmişti, İtalya'dan o İVECO'nun kamyonları, tırları böyle. Ondan sonra işte FIAT'ın fabrikasının o arabalardan hepsini getirmiş

yemekhane yaptılar orada duruyordu. Bir gün kafası kızdı, açtı anahtarları hepsini koydu torbaya evine götürdü. “Bunlar benim malım!” dedi. Ben bunları süs olsun diye koydum. Sonra oraya başka şeyler koyduk. Ufak kalmasın diye. Çok meraklıydı adam. Ooh! Ama iyi insandı, kulakları çınlasın. İyi bir patrondu. Adamda kibirlik bir şey yoktu. Yemin ediyorum yoktu. (bak o hiç unutmuyorum Bostancı’da… ben orası ilk yıkıldı sanıyordum ama duruyormuş hala, Bostancıbaşı Köprüsü var ya tren istasyonunun yanında duruyor hala orası) Kim? (hala duruyormuş orası, ben orayı yıkıldı sandım. Bostanncıbaşı köprüsü galiba o.) O Osmanlı’dan devam. (Osmanlı’dan mı? O kadar eski) Bak o Selamiçeşme’deki yolun kenarında çeşme var. O. Bostancı’daki çatalçeşme var yolun kenarında. (tam böyle istasyonun karşısında kenarda o alttan yol…) köprüye gelmeden. (alttan yol geliyor Bağdat caddesine varınca köşede çeşme var.) O, az ileride o, geriye doğru. Köprünün orada değil. Daha köprüye gelmeden. (zaten köprüye gelmede… zaten tren istasyonundan sahile çıkıyorsun solda köşede taksiciler kooperatifi var dolmuşlar kalkıyor, orası) ondan sonra o da tarihi çeşme. (e tarihi çeşme) onlar hep tarihi. (evet) Yani onlar, Osmanlı’nın zamanında askerlerin su içme yerleri. Atlarını kullandıkları yer. Yalaklar hep (Ayrılıkçeşmesi de) orası da öyle. Ayrılıkçeşmesi… Sakın ha! Alakadar olma! Bize ne ya! Bizi görmüş mü? Devam edin tamam bitti. (Gebze’ye kadar koydu bisikleti diyor ki yan mahallede bisiklet) aaaaa…. Yok bize ne ya! (Mahir amca, banliyö hattı da kuralım mı? Nereye koydun bisikleti? Banliyö hattı da kuralım mı? Nereye koydun bisikleti? Gel çeksene şuraya motoru da var) Banane ya! Hiç, aklım ermez! Yusuf amca volkan mı yanına gidince erisin?... Ettiriyordu zaten göndermedi beni… Bize ne ya

kardeşim! Bize ne! Senin motorundan, al eve götür! Öyle bedava değil, para harcayacaksın! (aaa, kuzenleri geliyor Boğaç'ın) Boğaç, pabucu yarım! (aa, kaçtılar, üçü de kaçtı seni duyunca) yo, biliyor seni çalıştıracağım bahçede dedim ya, tırsıyor benden. (bizim bir beden hocası vardı, bana diyordu bütün salonu sen boyayacaksın! Ayağımı yan değip duvarı kirlettim diye. Bütün salonu bana boyatacak diye ödüm kopuyordu. Vallahi öyleydi.) (Aşağıyı komple kazmışlar, gördün mü Yusuf amca? Evlendirmeyi az geçince sağ şerit komple yok.) Ne yapmışlar, niye kazıyorlar? (altyapı çalışması galiba şu an traktörler hala duruyor. Geçtim trafiğe kalıcı yaptılar bildirimi millet yavaşlasın. Tıkanıyor orada trafik ya. Yok, sağ yok. Komple kazmışlar orayı.) Zaten şimdi oraya metro gelecek alttan. O zaman mı başlayacaklar acaba? (yok, o kadar büyük bir şey değildi. Ama olabilir mi acaba?) Olabilir. (ya kaldırım kenarını kazdılar komple öyle söyleyeyim. Bence başka bir şey.) Nikâh dairesi tarafından mı? (nikâhtan, nikah burada ya Pendik yönündesin nikahı geçtin hemen geçerken nikahtan hemen sonra, buraya doğru. Nikâhı geçtin diyorum. Sağdasın.) (Köprü 3 direk köprü zaten. Biraz aşağısında nikah dairesinde bana doğru gel) Yeraltı geçidi mi yapacaklar acaba? (o kadar büyük değildi kazı. Böyle internet kablolarını döşeyecek kadar.) he, kablo döşüyorlar tamam. (ama iki gündür duruyor.) Ama esas tramvay işi başladığı zaman kazılar olacak. Oof! O zaman gör burayı. İstasyon, duraklar yapılacak. (vallahi ben nasıl, Allah Allah!) Ya o zaman burası tam feragat olacak! (yani yüzük deliğinden aslan geçirmeye çalışacaklar Minibüs Caddesi öyle bir yer. Yüzük deliğinden aslan geçirmeye çalışıyorlar.) Şimdi sana ben bir şey söyleyeyim mi? Şimdi o şeyden itibaren nikah dairesini geçip köprüden sonra bu yol

genişleyecek. Kuyubaşı'na kadar. Kuyubaşı'na kadar, fazla değil. Kuyubaşı'na geçecek, bu yol genişleyecek. (nasıl istimlak yapacaklar?) e hazır zaten, çoğu binaları geri aldılar. (kaldırımları da alacaklar kaldırımlar çok geniş işte o yüzden. Mesela bir kaldırım var planör iner.) Farz et ki burası Ziverbey Caddesi. Şimdi oradan tramvay geçirecek, bu yoldan otobüs geçecek. Otobüs de geçecek. Ama minibüsler kalkacak. Bitti. (ee, özel araçlar tıkamayacak mı?) Ya işte ona göre ayarlayacak trafiği. Belki otobüsü de başka yere verecek. Belki buradan verecek. Belki burayı kullandırtacak. Ondan sonra yapacaklar, bilmiyorum. Hayırlısıyla bir başlasın. (daha proje yeni onaylanmış başlamazlar hemen bence.) yok, cumhurbaşkanına gitti ya! O biraz bekler. (en az sekiz senesi var.) yok, kısa zamanda başlarlar. (Ya Yusuf amca bırak! Bir şey yapacaklar ne seçimi bitti ne kavgası bitti, hepsi durdu inşaatlar, anca bitirebildiler. Bak, ben (daha 1 metre ötesinde %60'ı bitebilmiş. 5-6 senede.) Bak şimdi dinle. Burayı çabuk bitirirler. (Bostancı hafriyattan geçilmiyordu şimdi anca adam ettiler orayı. Orada da trafiği Çetin Emeç var ya Çetin Emeç, o trafiği kapadılar. Park yapıp aşağıya aldılar. Burayı mecburen çabuk yaparlar. Çünkü yolcular rahat etsin diye. Bak sen şimdi minibüsü kaldırıyorsun, ee adam minibüsü kullanmak isteyecek, ne ile gidecek? Onun için bir an evvel hattı açık yapmaları lazım. Anladın mı? Onu işte, o şeyi yapmazlar. Uzatmazlar. Hemen bitirmeye çalışırlar.(gerçi Marmaray minibüsle paralel ama…) Bu yıllardır konuşuluyordu… Bir gün minibüse bindim ben. Şoför dedi: "Abi yakında kaldıracaklar bizi!"

Mangal (Bölüm 11)

Böyle alüminyum doğramalar yapıyorlar, ondan sonra. Geçen gün mangal yaptık. Mangalın boyu şu masa kadar, buraya kadar falan geliyor. Şey yani, söküyorsun, koyuyorsun bagaja: yürü. Gidiyor kuruyor, aşağı yukarı şekli bu kadar mangalın derinliği. Bir gün bir aldılar /bak şimdi/ gittik o şeye, boğaza Kanlıca mıydı bir yerdi vallaha bindik vapur iskelesinde boşluk vardı, oraya kurduk mangalları. Kömür bol, şey bol. Rakılar desen buzlukta. Su soğuk, buzlu, bol. Ondan sonracığıma, O mangalın altına patlıcanları dizdiler. Bu mangalı bir yaptılar, O mangal yanarken de patlıcanlar közlendi. Onlar biliyorlar tabii işi, ben anlamam. Ondan sonra o kabuklarını soydular, satırla böyle iyicene. Acılı koydular böyle, yanına da salata. Onların hepsini onlar yaptılar böyle, ondan sonra bir rakı içtik orada: Aman Allah! Vur patlasın, çal oynasın! Bir de onların bir yeğenleri vardı, o da akordeon çalıyordu. Getirdi akordeonunu, orada bir çaldı, Allah! Tam fasıl yaptık! Sesi güzel olan da şarkı söyledi. Ondan sonracığıma, vallahi bir miydi iki miydi, oradan kalktık. Geldik. O zaman bu bina yoktu. O zaman burada başka bina vardı. Orta katına benim arkadaşım oturdu. Orhan bey diye. O da yoğurtçuluk yapıyordu. Turallar diye bir yoğurt vardı. Onu şimdi kapandı o firma. Ondan sonra, geldik işte buraya eve, ne yapalım ne yapalım? Kalktık o zaman gittik o şeydeki işkembeciye belediyenin oradaki. İşkembe çorbası içtik. Saat dörttü işkembe çorbası içtik. Saat dört! Vallahi, ne eğlendik o akşam be! Bir daha da yapamadık, bir daha da olmadı. Vallahi, hepsi kafa dengiydi. Şamata, gırgır, gülüşmeler, Allah! Taner geldi bakkal, ondan sonra şey… Bayağı kalabalıktık yani, bayağı. Ahmet vardı şu yeni yapılan köşkün iki binada

oturuyordu o. Allah! Yani o zaman burada komşuluk da dostluk da iyiydi. Şeylik yoktu, yani burun büyüklüğü yoktu. Yani ezelden beri yoktu ya! Herkes birbirine saygılıydı. Şey yapardı. Ama şimdi nerede! Yok! Şey yapamıyorsun! Veyahut bir şey söylüyorsun, yanlış anlaşılıyor.

Geçen bir şeye bağırdım, Sedef alındı. Asansörde bağırdım. Ben ona bağırmadım. Sedef hanıma karşı şeyim yok benim. Ben ortaya konuştum. Ulan! Çıkıyor zaten tek asansör çalışıyor! Ulan aynı asansörü , çıkmış 13. Kata diyelim. Ulan bas düğmeye sıfıra, indir aşağıya gelsin! Hiç olmazsa ben şimdi 13. Kattan mı daha kolay, çabuk gelir. Aşağı kattan mı çabuk gelir? Aşağı kattan çabuk gelir! E çocuk, onu beceremiyor musun? Apartmanda oturuyorsun! Asansörlü binada onu beceremiyor musun? (ben de onu çok yaşıyorum. Bir bakıyorum 13. katta) e olur mu öyle bir şey ya? Allah Allah! Olmaz! Her şeyin bir mantığı var! Ben onun için bağırdım! Yani acil bir şey olsa, asansör bekleyecektim. Oldu ki ben hastalandım, kalp krizi geçirdim. E asansör kapısında öldüm işte ondan sonra ya! Asansör gelene kadar! Ben, ambulans geldiği anda indirecekler, asansör yok! 13. Katta! Yani, olur mu öyle ya? Ben onun için bağırdım, yoksa Sedef'e karşı bir şeyim yok benim, o kıza karşı. E dün akşam söyledim (yönetici ya kendi suçu kendi suçu sanmıştır, ondan öyle) dedim ki: kızım sana karşı bir lafım yok benim! Ben sana söyler miyim öyle bir şey ya! Benim haddime mi düşmüş? Her şeyden önce, sen bir bayansın. Erkek olsan amenna! Ama kadın! Bayanlara karşı konuşulur mu? Konuşulmaz! Ayıp! Benim terbiyem ona müsaade etmez! Ben herkese bunu işte! Otururken, konuşurken saygı çerçevesinde hitap ediyorum. Mesela arkamı dönük oturuyorum annen oraya

geliyor diyorum ki: Sevim hanım kusura bakmayın arkamı dönük oturuyorum! O bir saygı çerçevesidir. Onu söyleyemeyen işte ayıdır! O lafı söylemeyen bir insan ayıdır, benim gözümde. Mesela Efe oturuyor geliyor diyorum ki: Efe kusura bakma! Sana sırtım dönük! Hiçbir zaman için bir insana karşı sırtı dönük oturulmaz aslında, kural kaide bu. Olmaz, ayıp! Yani "ben seni takmıyorum" şeyine gelir o, olmaz. (seninki mecburiyetten ama onu anlatmaya çalışıyorsun) Eh, işte! Kimseye karşı bir saygısızlığım yok bu apartmanda! Hele hele hanımlara karşı! Herkese şeyim böyle… Sedef benim evladım gibi. Hepiniz! Yani şurada… Kızım neyse Sedef de o. Ne bileyim ben oğlum neyse sizler de aynısınız, değişen bir şey yok! Ben sevmeme öyle şeyi! (Kibri sevmezsin sen, kibri sevmezsin.) Ben kibirli adam değilim. Ama ben sana söyleyeyim ki bir saysam kibirlileri aklın durur! Ooh! Biz neler yaşadık ooh!

Yemeği askerdeyken usta birliğinde elimize alıp öyle yiyorduk! Masa falan yoktu! Sonradan masalar geldi de masada yemek yedik! Ne konuşuyor millet ya? Hiç yapabilirdim de, ama yapmadım! Herkese neyse de aynısını yaptım! Olmaz! Ortalamaya uyacaksın! Tabaklar bakır, yemek sıcak, elin yanar! Çorba sıcak, sonuna kadar elin yanar! Ooh! He, askeri okuldayken ayrı. O zaman yemekler masada konurdu hazır, geldiğinde o yemek sofra başında oturan yemekleri dağıtırdı. İşte kepçesi, kaşığı: Her şeyi… Yani karavanalar vardı. Adamın ağızında dağılırdı! Kuru fasulye pişiyor, o da öyle. Ekmek, kıymalı… aklına ne geliyorsa öyle yaparlardı. Sade yapmazlardı. O mercimek yemeğini. Kıymalı yaparlardı. Mesela kuru köfte yaparlardı, yanında patates. Püre yaparlar, patates ile, masaya.

Komposto. Onlar aynı çeşitti o zaman. O belirli zaman yapılıyordu. Ne var lan, gelsene buraya! Oradan bakıyorsun!

Ulan diyorum şu Kuyubaşı'na gideyim de ip alacağım o tatlıcı var ya Kerem'in yanında, oradan bir ip alayım diyorum! Demirlere yakın bir mesafeden salıncak kurayım, içine de yatayım bir tane de şey alayım oradan, süpürge sopası. Arayı gererim böyle, güzelcene. Ooh! Bir yatarım oraya tamam, bitti işim. Yastığı da getiririm koyarım kafamın altına Ooh! O, akşam da yatarım! Akşam olduğunda söker çıkartırım yukarıyı. Ağaca da bağlarım bir ip, onunla çekerim sallarım kendimi. Bizim burada vardı. O bahçeli evde vardı salıncağımız. Ooh! Babam yapmıştı, özel. O bende de olsaydı malzeme yapardım da, evde malzeme yok! Bak, onu yapmak basit! Mesela şu kalınlıkta bir tahta yapacaksın, Veyahut 2-3 şeritlik kadar, Serhan. Ondan sonra şeyin genişliği şu kadar olacak. 3-4 tane amansitör köşesinden delik deliyorsun. Ve ipi yukarıdan geçiriyorsun, alttan tutturuyorsun (düğüm tutturmak) he! Ondan sonracığıma, sallan gitsin! Veyahut, kurdeleleri birleştirirsin, bir noktayla… her karşısında… oradan da ip bağlarsın, tekli. Orada bitti. İster yukarı kadar çıkarırsın o ipi, ister bir taneye düşürürsün. Babam bizimkini bir taneye düşürüyordu, bir sallanıyorduk aman Allah! Geldi işte ondan sonra ne ipi kaldı, ne tahtası kaldı. Hiçbir şeyi kalmadı. Az mı sallanıyordum? (balkon salıncağı vardı ya eskiden!) Var, gene var. Var. Şimdi, o yazlıklarda falan kuruluyor ya! Var. Ya buraya da alayım diyorum, ya aldım diyelim! Koyacağım buraya, Ooh! Oh! Bir gelirsin hiç, kel alaka adam oturmuştur ona! Apartmandan. Onun için o işe hiç yanaşmıyorum, tiksiniyorum. Ya onu bir de taşımak var! Yağmur yağıyor, onun her gün şeyini

söküp alacaksın! Veyahut bir tane branda gerdireceksin ölçü alıp üstüne geçireceksin, dursun! Islanmaz! Yaptıracaksın özel! Alttan da bağlayacaksın! Bitti! Ama işte masraf. O şeyde, koltuk dünyanın parasına çıkar! Bak, ben şimdi şeyde seyrettim, youtube'da. Plaj hizasında ev seçiyorlar yüksek, daha bu ne! Bunun 10 katı yüksekliğinde bina var! 10-15 katı! Ondan sonra, bir çıkarıyor… vallahi nasıl taşıyorlar, biliyor musun? O plazma televizyonların özel kapları var, ona geçiriyorlar! Mesela şeyler var, dolapları böyle kılıflara geçiriyorlar! Buzdolabını boşaltınca, soğuk buzdolapları var, onlara koyuyorlar. Bozulmasın diye. Ya! Çok güzel eşya taşıyorlar ya! Koreliler! Taşıyorlar, evi boşaltıyorlar! Ondan sonra çıkıyorlar. Ondan sonra temizliyorlar, eşyayı taşıyorlar, yerleştiriyorlar, bir daha temizlik yapıp çıkıyorlar! Evde! Ama evler de harika evler! Şey, Serhan. Vallahi! Ya, adamlar yaşamasını biliyor! Anlatabildim mi? Yalnız, epeydir çıkmıyor o kızlar. Japon kızlar var, adamlar var. Kamp falan var böyle. Gidiyor, arabasıyla çadırını kuruyor: Işık da var, tuvaleti var, duş jeli var: Yani her türlü imkânı var oldu! Biz tabii ki restorantlılar yemek yap, tabi. Ama kız şey, kendi yapıyor! Bira içiyor, şey yapıyor. Yemekler yapıyor,

Bu ne ya? Bu da kim? Bize mi geliyorsun, gel! … Gelmedi. Çağırdım gelmedi. Neler var ya! Bir tane var, as diye geçiyor, kız, Serhan: Böyle kar var, kara geliyor. Ama kadın soyunuyor, karda çıplak geziyor. Mayoyla. Ondan sonra o çadırını kuruyor, temizliyor: Karı. Çadırını kuruyor, ondan sonra şey yani dallarından koparıyor. Ondan sonra, o şeyler var böyle, taşlar var. Sobayı yakıyor çadırın içinde. Ondan sonra taşları sobanın üstüne koyuyor. Onlar da ısınıyor ya sobayı yaktığı zaman, o yapraklarla

kara vuruyor, oraya vuruyor, vücuduna sürüyor. Ondan sonra kalkıyor, buz gibi suya giriyor. Ben girsem durur muyum be! Onu yapmaya kalksam ölürüm be! Bir de yüzüyor! Hani, dalıp çıkmıyor: Yüzüyor. Geliyor, aynı şeyi gene yapıyor. Ondan sonra bir şeyi çekiyor, bir daha giriyor! Ama kadını gör … falan, süper bir kadın. Süper! Şey var, şeye benziyor kadın: Yani o değil de, Yalı Çapkını seyrediyor muydun hiç? Orada Peno vardı kız. Onun annesi rolünü oynayan. Seher'in. O kadına benziyor. Aynı. Ama neler var ya!

Yer Yok Otellerde (Bölüm 12)

Şey, profesörler falan, doktorlar… Yer yok otellerde, hiç birinde. (hiç birinde) E zaten az sayıda otel var Kütahya'da o devirde. (Mototrenle geldin dizel, sonra Kütahya'da hiçbir şey yer yok!) Ooh! Bir otele gittim artık en sonunda. Dedim ki çocuğa, resepsiyondakine: "Vallahi bana buraya lobiye bir şey at, ben burada yatacağım, kusura bakma." Dedim. Artık hiç, sokakta yatacak halim yok! (öyle öyle) falan filan derken "abi" dedi. "lobinin arka kısmında bir yer var, koy oraya eşyalarını burada yat." Dedi. "Para mara almayacağım." Dedi. (e kim, tanıyor musun?) Yok ya! Almayacak para, o da olmadığı için! (evet) ondan sonra ve işte eşyaları oraya koydum o gece, çıktım bir Kütahya'yı dolaştım öğrendim sağını solunu, postane nerede, ne nerede hepsini öğrendim. Geldim gece saat 00.00' de, yemeğimi memeğimi falan yedim o arada. (hmm hmm) geldim otele, yattım işte, sabah oldu: Kalktım kahvaltımı yaptım, ondan sonra, İşte öğlen oldu: Dedim ne yapacağız? Öğrendim her yeri. Dedim akşamüstünü ne bekleyeyim! (değil mi, değil mi?) Kalktım tugaya, gittim alaya teslim olmaya. (ne için teslim?) Askere gideceğiz ya? Askerliğe. Beni de esir aldılar. Öyle, kural o. Gittik sınıfa Allah'tan, nizamiye de işte Allah, sevdiği kuluna yardım ediyor, hayatta. Gittik nizamiye ye, yukarıda uzun boylu bir çocuk. (uzun boylu) Rütbesinden belli. Oraya şey diyorlar: Nizam karakolu (nizam karakolu) oradan sorumlu çavuşmuş o, hem de alay sancaktarı. Alayın sancağını taşıyor. (önemli) he. İşte giyindik falan, ben dedim teslim olmaya geldim, acem birliğine falan.

Dedi ki: "Nerelisin?"

“İstanbulluyum.” Dedim çocuğa.

Dedi: “İstanbul’un neresindensin?”

“Kadıköylüyüm.” Dedim.

“Kadıköy’de nerede oturuyorsun?” dedi çocuk bana.

Dedim ki: “Ziverbey.” Dedim.

“Heh, seninle biz hemşeri çıktık. Ben Bülent Çavuş, Alay sancaktarı.” Dedi.

Ondan sonra: “Ben seni iyi bir yere yerleştiririm, sen merak etme.” Dedi. Ondan sonra işte aldı beni yanına ağır silah bölüğüne. Yani havacı, makinalı, şey bölük orası. “Oraya verilsin, orası iyi bölük.” Dedi. Ondan sonra, Götürdü oraya şey yaptı, “Bu size teslim.” dedi falan. (hazır teslim) he! İşte gittik. “Ama bu çocuğa bir fiske vurmayacaksınız!” dedi. İşte bizi teslim aldılar, depoya gittik kıyafetleri verdiler falan filan. İşte ondan sonra sivilleri soyunduk, banyoya götürdüler, banyo yaptırdılar. Ben Allahtan gittim saçları kestirdim, berbere Kütahya’da. Onları yani öylece bırakmadım. Ondan sonra işte elbiseleri giydik, dediler ki bir torba verdiler. “Bu torbaya adını soyadını yaz, sivilleri koy, biz bunları İstanbul’a evine göndereceğiz.” Tamam, peki. İşte kalem aldım yazdım. Aldım onları teslim, mühürlediler ağzını. İşte alacaklarımı aldım, yanıma. “Paran var mı?” dedi. “Var.” Dedim. Aldılar onları da yediemine. Aldılar bankaya götürüyorlar, lazım olduğu zaman söylüyorsun, ihtiyacın olan parayı söylüyorsun yazıyorsun, gidip bankadan çekip parayı dağıtıyorlardı. Mükellef vardı, o işleri o yapıyordu. İşte ondan sonra da şimdi 1 ay falan oldu, bir tane Kadir çavuş vardı, Adanalı. Tam şey, üçkâğıtçı. (aah!) Bize de yürüyüşler yatırıyorlar,

Kütahya'da. Tugayın yanında, alayın yanında şey vardı Balıkesir Tren Yolu. Orada cadde, caddede yürüyüş talimleri. İşte benim bir adımda İbrahim ya!

"İbrahim Doğruadımlı, İbrahim Doğruadımlı!"

Ben nerede! Ben İbrahim adını kullanmıyorum ki! Yusuf diye kullanıyorum. (onlar otomatik tabi kâğıtta ne yazıyorsa o!) Neyse isim başta üste İbrahim diye kaydetmişler orada, göbek adını yani. Onunla çağırıyorlar beni. Ya, aklım karıştı. Bir baktım ensemde bir tokat patladı. Şimşekler çaktı havada! Yemin ediyorum. Ana! Şey, nereden: Beynimden vurulmuşa döndüm. Lan ne yapacağız? Ondan sonra akşam oldu, bize de İstanbul dışından şey yapan Bülent çavuş geldi, bizim bölüğe (hemşerin çıkan) dedi ki:

"Bir şikâyetin var mı, herhangi bir şeyin var mı? Varsa söyle!" dedi.

Ben de söyledim işte dedim:

"Bizde Kadir Çavuş …" onlar aynı devreymiş. Aynı devrede okumuşlar. Çavuş geldi bir yandan: "Böyle böyle yaptı." Dedim. Ondan sonra, "Tamam." Dedi. O gün hiçbir şey yapmadı. Ertesi gün oldu, Karargah, orada karargah bölüğü falan… Karargah bölüğünde ne kadar Çavuş, Onbaşı varsa hepsini toplamış, geldi bizim bölüğe: Yemekhaneye. Tam yemek saati. Ertesi akşam. Dedi ki:

"Benim hemşerime tokat atan şerefsiz oğlu çıksın ortaya!" dedi.

(yapma!)

"O çıksın ortaya!" dedi.

(Resmen kendine kıymak.) Kimsede gık yok bizim bölükteki. Ne çavuşlarda ne Onbaşılarda (façası yiyen çıksın) bir daha söyledi:

“Bak, ben biliyorum kimin yaptığını! Büyütmeden çıkarttırmayın bu adamı, çıksın ortaya erkekse!” dedi.

Falan, gene yok ses. Üçüncüye söyledi, bir daha ses yok. “He, öyle mi?” gitti, tabur herkes masa manga. Adamı tuttu, ensesinden kaldırdı, getirdi ortaya. Yemekhanenin ortasına. Ana! Çarşı çavuş onbaşı, karargahtaki, bölüktekileri getirdi.

“Ulan, gebertin bunu!” dedi.

“Gebertin bunu, gebertinceye kadar dövün bu pezevengi!” dedi.

Vallahi. Beni de çıkarttı oraya:

“Burada, bu bölükte her kim ki hangi çavuş, onbaşı bir tokat attığınızı duyayım, bundan beter edeceğim sizi, haberiniz olsun!” dedi. Vallahi. O oldu! Bir daha yok kimsede, gık yok!

Bizim her şeyi yapamadım. Ama annem de öyle derdi biliyor musun? O Kadir Çavuş’un ağızı burnu kırıldı. Tü! Neler yapmadılar! Neredeyse kolunu kıracaklardı! Bana tokat attı, kolunu kıracaklardı, o kadar şey oldu. Sonra işte… (ense tokadı attı sadece, değil mi sana?) Ondan sonracığıma, Ertesi gün, tabi sabah oldu: Yatakhaneye gittik, yattık. Sabah oldu. İşte, falan filan. Eğitime gittik gene. Şimdi nasıl, biliyor musun? Benden uzak duruyor, o Kadir Çavuş. (hmm) Uzağımda duruyor. (uydusu bile olmaz) ondan sonra, gel git zaman işte. Acem birliğini attık, yemin merasimini yaptık. Usta, yani şeyden çıktık: Acemilikten. Çarşılara izinlere çıktık falan filan. Bir tane ede şey vardı: Cafer Çavuş diye bir Çavuş vardı acem birliğinde, Sivaslı. O da şeyin,

Sivas Devlet Demiryollarının Cer Atelyesi var, (Cer Atölyesi) orada müdürmüş orada, meğersem. (Kim o?) Cafer Çavuş diye bir çavuş. (Cafer Çavuş) Üniversite bitirmiş adam! Ama çavuş olarak yapmış askerliğini. Ondan sonra geldi, dedi ki, biz onunla konuştuk, çok fena hasbihal ettik. Şey yaptı, hatırımı soruyor. Geliyordu, "bir isteğin var mı?" falan filan. Şey yapıyordu bana. Mesleğimi de söyledim. Meğerse o, o benim ağzımdan laf almış o, mesleğimi öğrenmek istedi. Ben de elektrikçiyim dedim, o zaman. (peki, ne için istedi mesleğini?) işte, ondan sonra gel git zaman, gitmiş alay komutanına söylemiş. (Yapma!) Vallahi!

"Bizim şurada bir elektrikçi var, onu bırakmayalım, taburda alayda kalsın."

İşte bu şeyin odası var, oranın sorumlusu olsun. İğne yapsın, işte müzik çalsın, askere şey yapsın (e bayağı bayağı) ondan sonra, işte şunu yapsın, bunu yapsın. Gitsin alaya makinamız vardı sinema… Film alsın Eskişehir'e Ankara'ya şey yapsın falan. Aldı beni götürdü alaya 1-2 gün sonra alay komutanının yanına. Onların da özel odası vardı, orada yatıp kalkacaksın. Falan filan… "Yok!" dedim. Ben gideceğim dedim. (Allah Allah! Ben de diyorum neyi tepmişsin diyorum… radyoyu bir vermişler…) Ondan sonra, "burada kalamam ben!" dedim. Bana göre yer değil. Çünkü çok soğuk. Şey, Serhan. (Aah! Onu anlarım.) Bildiğin gibi değil! Bak bildiğin gibi değil! (eklemlerin donar) Şeylerim dondu ya! Öyleydi! Tuvalet taşları kırılıyordu, buz kaplıyordu, çatlıyordu. Soğuktan. Tuvalet taşları, hesap et. O derece. Ve sonra dağıtım şeysi geldi, özel dağıtım geldi Ankara'dan o zaman. (özel dağıtım) O zaman gittik işte Mardin'e. Ama Mardin'de rahat ettim, o ayrı konu. Orada rahat ettim. Ooh, askerlik çok rahat

değil! (o sen donmuştun nöbette, o hangisi?) E dışarıda Kütahya'da dondum ya! Kar, böyle kar vardı ya! Böyle, böyle kar! Niza… e şey. Nizamiye diyorum, disiplin nöbeti tutuyorum, mahkûmlar var içeride yatıyor. Onlara orada sobaya kömür atacağım, üşümesinler diye. Anahtarı var, nöbetçi var, nöbetçiye teslim ediyorsun anahtarı, kapının anahtarı var. Lan bir gece dondum! Felaket! (felaket) Allah! Ulan ne yapayım? Ayakta da duruyorsun nöbet yerinde! (damardaki kan donar ya!) Ondan sonra açtım kapıyı, girdim içeriye. Ama, kasa tugayı falan sotaladım, ne olur ne olmaz. Av tüfeğinin arkasına aldım, içime soktum falan. Tüfeği de sardım şeyime. Karyolada ucu oluyor ama Kesin gördüm. Yani bir şey olursa uyanayım hesabı. Bir baktım nöbetçi amir karşımda dikilmez mi? Anam dedim, artık buradan kurtulamazsın! Ondan sonra gene tekmil verdim subaya, nöbetçi amirine. Ondan sonra dedim ki: "Ya asker üşümez komutanım ama dedim Dondum!" "Parmaklarım dondu!" dedim. " Ayak parmaklarım!"

"Ne kadar oldu geleli?" dedi.

"15 dakika oldu komutanım." Dedim.

Hemen bir şey, bütün nöbetçi mahallilerine, nöbetçi çavuşlarını uyandırdı, kaldırdı: O gece nöbetler 15 dakikaya düştü, benim sayemde. 15'er dakikaya düştü. Yeniden nöbet çizelgesi yapıldı, ilave edildi oraya, adam ilavesi yapıldı. Allah! Acayip soğuktu ya! Bir kar vardı, yani bu kadar vardı karın yüksekliği. Belini geçiyordu, yani şu omzuna geliyordu. (Benim göğsüme gelirdi) Vallahi! Neler çektik be, sen bakma! Aa! Bir de şu var! Bizim buradan giderken şu bina var ya köşedeki, onun toprak sahibi de doktor. (doktor) (hangi hastane?) Ya, şeyde. Adada.

Heybeliada'da mı ne, sanatoryum vardı ya? (sanatoryum) he. Ondan sonra… Onun da akrabası havacıların şeyi var, tugayı var şeyde: Kütahya'da. 15.000 Askerle dedi. 15.000! Orada dedi bir binbaşı var, hâkim. Havacı hâkim. Meğerse o da yüz hatlarına falan bakıyormuş. Hem Jandarma'ya karışıyor, hem havacılara. Kartını yazdı bana.

"Bu adamı git bul, sana yardımcı olsun!" dedi bana.

Tabi evine gittim adamın, direkman. İşte izne çıktığım zaman, çarşı iznine. Hemen kartı okudu arkasını. Bir de kâğıt yazılıydı onu okudu işte. Hemen işte yüz hatları şey vermiş haber vermiş adımı soyadımı bir sürü söylemiş adam. Hiç! İnzibatlar bana karışmıyordu. İzin kâğıdı olsun, olmasın. Yanımdan gelip geçiyorlardı. Onun sayesinde ben rahat ettim. O adamın sayesinde. (İyi iyi) Vallahi! O kadar şeydi. Ama Kütahya'da hakikaten bak 4 ay kaldım, 4 ay güzel günler yaşadım. (güzel günler) Güzel yerdi de, soğuktu, çok soğuktu. Bak Eskişehir, Kütahya, Afyon, oralar soğuk bölge. Felaket! Bak mesela, yazın Temmuz'da izne çıktığımda şey, Antalya'ya gidiyorduk. (Antalya) Trenle gittik, trende donduk ya. Şeyden geçerken, Afyon'dan. Trende donduk! Hesap et, Temmuz ayında. Soğuktu! (bazı yerler yaz hiç gelmiyor) Ne günler yaşadık be! Yani aslında yokluk çektik yani, yokluk. (Süt tozu önemli yoklukta.) Yokluk çektik! Babamlar öyle! Onlar yaşarken öyle. Bizler doğduk, bizler de öyle, hiç! Bak öleceğiz, aynı şeyi gene yaşıyoruz! Değişen bir şey yok! …. (dokunur) Ne oldu? (öleceğiz ölçeğiz dedin ya, ona yaptım. Aman aman dedim.) Yani bu böyle şey, Serhan. Yani düşünebiliyor musun? Çocuktuk, bak yemin ediyorum, annemizden dondurma parasını zorla ist… alırdık ya! Annemden!

Bak hesap et! Yokluk vardı, yokluk! Yokluk vardı (yokluk) aa, şey yapamazdık ya! Yemin ediyorum, bir şey isteyemezsin! Biliyorum, yani durumu. Ondan sonra, (tabii ya! Bazı futbolcu hikayeleri var annesi sütüne su katıyor da öyle içiriyor) şimdi o zaman tabi bu elektrik direkleri vardı, lambaların olduğu direkler. Ve hatlar dışarıdandı. (dışarıdan) He! İşte onların (komple dışarıdan) pirinç krenesleri vardı! (pirinç krenes) onları gelir değiştirirlerdi, direğin dibine atarlardı! Bakır kablo çıkardı. Şeyden, direkten. Onu atarlardı oraya, almazlar. Ben onları topluyordum, onları satıyordum eskiciye. Para alıyordum. İşte leblebi helvası alıyordum, leblebi alıyordum. Çorum'dan gelen leblebiciler vardı. Onlar, işte dondurma param çıkıyordu. Aklın durur! Cebimde para ile geziyordum. (Mantıklı) /Para önemli/ Alıyordum, annem: "Nereden buldun o parayı?" diyordu. E bana para vermedin ben dondurmayı nasıl alacağım? Ama en sonunda söyledim anneme. "İyi, peki." dedi. "Hırsızlık yapma da!" dedi. (Onu atmışsa o sokağın malıdır zaten, değil mi?) Ya, şey için. Yani başkasının cebinden para mara çalma hesabı. Dükkâna girip para çalma. Yani. O manada. (Hı hı! Ama tabi o pirinci atmış artık.) Onları aldık, onları atıyorlar oraya. (E şey işte, şey mantığı. Maç olunca kâğıtçılar o herkesin yiyip içtiklerini toplayıp oradan kâğıtlarını topluyorlar, aynı mantık!) O, tabi canım! (o, o yollar öyle temizleniyor sen bakma maç günü bir git bak oraya bütün biralar, kağıtlar…) Şeyde, Amerika'da böyle yok bir şey! (Nasıl yok?) Böyle kâğıt toplayıcısı yok! (Yok, ne var?) Şimdi ne yapıyor, biliyor musun? (Şu an Amerika'dayız!) Sokağı koyuyor eşyayı, geliyor çöpçü alıyor! Dışarıdan adam toplamıyor. Sakın, yok öyle bir şey! Herif buzdolabını çöpe atıyor, çöp kamyonu alıyor buzdolabını. Düşünsene, barbeküyü atıyor be, çöpe!

Kapının önüne koyuyor. (Eskici bile yok, onu diyorum) Yok! Yok öyle bir şey! (Hani eskici, kağıtçı, devlet otoritesi dışında hiçbir şey yok!) Ya Aysel ile gösteri seyrettik dün bir tane. Ya yepyeni bir mobilyayı çıkarttılar dışarıya ya! Yepyeni Mobilya! (Öyle atarlar! O Amerika! Senin burada ateş pahası dediğin şeyi orada ezdiriyorlar hurdaya, Mercedesleri falan. Burada sorsan mükemmel! Aah! Geldiler!) Bıçaklar öğütüyor be arabayı! (Aysel Teyze)

Yemeğin Biri Gidiyor, Biri geliyor (Bölüm 13)

Biliyorum (hı hı) şey, Serhan. Yemeğin biri gidiyor, biri geliyor. Biri gidiyor, biri geliyor! Öyle! O yemekler, şeyler. Aman Allah! İçki desen, bol! Gani! Ne içersen iç! (He!) Vallahi ne… Adalet Partisi'nin Suadiye otelindeki balosu. Of, ne eğlendimdi o gece! Sabah… Sabaha karşı bitti! (sabaha karşı) Tabi canım! Ne… Müzik bir yandan, şey bir yandan, yemekler bir yandan geliyor. O zeytinyağları, sıcaklar şeyler Allah! Şimdi şeye… Sigarayı mı bıraktı? Allah Allah! Birden mi gördü?... Ondan sonra gül Allah gül, gül Allah gül. O akşam bizi şey oldu, sarhoş oldum. Şey, Serhan. Kızıltoprak'ın köşesinde şey var ya McDonalds'. Orası fırındı. (fırındı orası) He! Fırındı! Geldim oraya orada, bekçiler orada toplanırdı. Fırının önünde. Ondan sonra sohbet ederler. Hepsi. Ne kadar mahalle bekçisi var. Orada dolaşıyor onlar orada toplaşırdı. Beni bir gördüler, zaten beni tanıyorlar, çok iyi:

"Yusuf bey ne bu halin ya, zikzak çiziyorsun?" dedi.

Ama ortalık da karanlık. Aydınlanmamıştı hava. O zaman tabi ortam şeydi tabii ama.

"Yusuf bey, dur ben Ziverbey'e kadar bırakayım" dedi, o zaman. Aldı beni buraya kadar eve getirdi, o zaman. Hiç unutmuyorum, eve geldim. Eski ev tabi bahçeli evdi. (bahçeli) annem de yatıyordu kalktım kapıyı açtım. İçeri gird… annem de uyumamış. Beni merak etmiş neredeydim, daha gelmedim mi diye. Ben bir girdim içeriye, kapıdan. Tabii dışarıda temiz hava, ev de temiz, benim de alkol kokusu bir anda evi sardı. Allah! Annem dedi ki:

"Çabuk geldiğin yere!"

Ulan nereye gideceğim o saatte? Tek başıma? Haydi… bu sefer tekrar yürüdüm indim Kızıltoprak'a tekrar. Bekçiler de hala orada:

"Ne oldu Yusuf bey? Hayrola?" dedi.

"Annem evden kovdu." dedim.

/eyvah!/ içkiliyim de ya! Ondan sonra gittim, oradan yürüyerek Fenerbahçe Burnu'na gittim. Fenerbahçe. Orada oturdum. Orada uyudum. Bak. Ne kadar uyudum bilmiyorum saati. Hava aydınlandı. Şey oldu. Ondan sonra eve geldim, bir duş yaptım yaz günü, yazdı. Duş yaptım biraz kendime geldim. Şöyle bir kahve içtim yaptım. Daha sonra yattım (yattım) hemen, hiç kimse şey yapmadı. Yere göğe yok! (anında, hiç yemek yok) ondan sonra yattım, vallahi saat akşamüstü 17.00 miydi ne kalktım. Hemen elimi yüzümü yıkadım, giyindim: Vın! Kadıköy turizm! Doğru Kadıköy'e gittim. O Kadıköy'de şey vardı, Osmanağa Camii sırasında Kadıköy İşkembecisi vardı. Hemen oraya gittim, dedim:

"bana 1,5 porsiyon ince işkembe çorbası."

O geldi. Bol sarımsak, bol sirke, acı biber koydum. Onu orada bir içtim. Ondan sonra bir tane daha, onu da öyle götürdüm. O zaman para değildi çorba. Ondan sonra oradan kalktım, çıktım: E şimdi ağzımız sarımsak kokuyor, otobüse binemezsin. Milleti rahatsız etmeye hakkım yok. Oradan yürüyerek Kadıköy Çarşısı'ndan eve geldim. Başka bir yere gitmedim. Eve geldim, (he!) geldim işte falan filan dedim:

"Ben gidiyorum!" anneme. Gittim yazlık sinemaya.

/Ne oldu, nereye gittiler grup? Buyur? Oh! Bayram çikolatası. Bana bayramda kimse hediye getirmediği için…/ (geliyorlar…) /Kim geliyor?/ (Üç ecinniler, Üç harfliler) /Ha?/ /Tamam Yusuf, hiç bakacak bir şey yok! Hepsi aynı model! Eh! Buyur! Bayram şeyi./ Hayrola, hangi rüzgâr attı seni? /İşte, tepedeki rüzgâr attı./ Ne yaptın, çiçekleri mi parlattın?

Mesafeleri Yapardık, Kabloları Çekerdik (Bölüm 14)

Onları yapardık. Ooh, oh! Şeyler yapardık, üzerine kroşeleri dizerdik böyle, dev artık. 2 tane delik delerdik. Mesafeleri yapardık, küçük boyut hesabı yapardık böyle, yaparaktan onları yapardık, ondan sonra kabloları çekerdik. (he?) Kroşenin kapaklarını koyardık, kabloyu içinden geçirirdik, en baştan kabloyu sıkıştırırdık, bir de onlar aşağıdan sıkıştırırdı, ondan sonra ortadaki kabloyu yapardık. Sıka sıka gelirdik sona kadar. Ondan sonra öbür tarafa devam ederdik. Bakma sen onlara, bir anda çekersin. Onların da kapaklarını taktın mı rahat ediyordum. Şimdi hemen geçiriyorduk kabloyu, annorade grand kabloyu, ondan sonra devam. Makineyi yiyecekse makineyi yeni çivi yapıyorsun. Yapardık, daha sonra aydınlık lambalar vardı, onların şeyleri. Hepsini şeyi ayrı gelirdi kablosu. Allah! Neler ya neler! Duvardan motorlarımız vardı, onun pis tanesi pis kokuyu dışarı alırdı. (Hmm!) Ondan sonra, onlar yanardı, ufacık motor. Sök, ondan sonra orayı kâğıtla kapat şey gelmesin diye, rüzgâr gelmesin diye. Ondan sonra ne derler ona, getir atölyeye, Onun bir de tozlar yapışır üzerine, motorun. Onları temizlersin, yıkarsın. Ondan sonra, Allah! Ooh! Oy!

Bir tane birinin FegaFord'u vardı, o da öyle. Bir tane Ahmet abimiz vardı, onun minibüsü vardı. Çok arkadaşım vardı ya hatta, çok! Hiç bizden de para almazdı.

"Tamam."

E ben de onlara sigara migara veriyordum aslında. Hep de öne otururdum. (e tabi muavinlik önde olmayı gerektirir.) Yo! Yani herkese yapmazdım, bir tek o İsmail'e yaptım, muavinlik. Vallahi

ne dalga geçiyorduk! Yerlere yatıyorduk gülmekten! O matrak ben matrak! (Aah!) Neler yapmazdık! (Yusuf Amca, MegaFord mu dedin, ne Ford?) Şey, FegaFord! (Ne ile başlıyor harfi?) F harfi ile. Fega… Yani, bak Fatsa, Edirne, Giresun… (Ford Fega, 1966 panorama) Bu değil işte, bu değil. (he, bundan değil? Hangisi FegaFord?) Vallahi minibüse uyuyor! (E bunlar var işte minibüs.) Dur bakayım! He! (Aah! Ona dokun dokun, mavi… Bu mu? Taunus Transit Fega. Fega grubunda çıkarılmış ama daha yeni demek ki 66' idi çünkü onlar, bu ne? Bu da mı 66' ? Herhalde bu.) Eeh, olabilir! Ondan sonra şeyler vardı, Tempo Matadorlar. (Matadorlar) Tempo Matador. İtalyan malı. Yaz, Tempo Matador diye. (Buldu, hangisi?) Aah! Şuna bas bir bakayım! Heh! Bunlar işte! (Zaten kitap kapağıymış) Anladın mı? Neler vardı… Volkswagenler vardı, İlk çıkınca Volkswagen çıktı. Heh! Bunlar! Bu Tempo Matador! İtalyan malı bu! (İtalyan) O ilk çıkan… (Bak bu da kasalısı, kasalısı bu da pick-up) şey, kamyonet gibi. (Kamyonet gibi, tabi kamyonet zaten kasalı işte… Kasalı kamyonet.) Sonra o kırmızı Fordlar çıktı, O bitti Magiruslar başladı. Magiruslar kalktı, bu Karsanlar geldi. O da, Magirus'un motoru çok ses yapıyor diye millet rahatsız oluyordu. (Taş motor Yusuf Amca, hor hor hor!) Ondan sonra, onlar vardı onlar da kalkıyor artık. Bunlar, hattan kalkacak… Az kaldı. E söylediler zaten şoför. (Üzülme abi dedi, evet.) kalkacağız dedi. Kaldıracağız artık dedi. E bazı hatlar kalktı. O şeye giden… (Bakkalköy hattı bizim okula giden kalktı) evet kalktı o, Fikirtepe'den gelen bir minibüs vardı (Ünalan-Fikirtepe mi?) İşte o… onlar kalktı. Çoğu hat kalktı. Karşıda çoğu hat kalktı. O tramvayların gittiği bölgelere onlar… O minibüslerin hepsi kalktı.

Divan Altı Karpuz (Bölüm 15)

(He, divan vardı alt kavun karpuz dolu, öyle mi?) O zaman böyle şey vardı… İnce uzun Kopursan kavuruyorduk. İşte o yok piyasada. Bir keserdik onu, bir koku yayılırdı eve, aman Allah! (Aman aman) Bal bal! (bal) Öyle kavururdu. Hiç kelek çıkmazdı. (Ne güzel) Karpuzu keserdik kütür kütür, ses çıkardı, öyleydi. Annemin bir karpuzcusu vardı o getirirdi Malatyalı, hep seçme. Seçer, öyle getirirdi eve. (Beni de kandırmışlardı.) Bakayım… şey yok muydu bu ya? Şeyler de bitti. He bak, Ayseller gitti, Sedefler geldi. Bak şimdi, hihaha! Şimdi gelsinler söyleyeceğim. Gelin buraya hüdo! Komşu buraya gelin! Gelin buraya bakayım! İfade alacağım. Gelin buraya ifade alacağım!

Nasıl Çekirdek Yiyorlar, Makineli Tüfek Gibi (Bölüm 16)

Nasıl çekirdek yediler, biliyor musun? (Nasıl yediler?) Hiç, nefes almak yok! Makineli tüfek gibi. (Nasıl makineli tüfek gibi?) Ya işte şey böyle, kıtı kıtı… ay sinir oldum yemin ediyorum! Sinir oldum! (Tabi, sinir bozucu… O sinemalar nasıl işliyordu makarayı ben hep onu merak etmişimdir. Sinema makarası dönüyor ya! Neyle dönüyordu o?) E makine kendi döndürüyor! (Öyle mi?) /Serhan abi ay doğuyor, ışığa bak!/ (Gördüm gördüm.) Sonra o, o makaralar tuş yaptıktan sonra, alıyordu makinist makarayı /Serhan abi hem de nereden. / Şey yapıyordu. Bir de düzeltiyordu, tekrardan sarıyordu onu, başa alıyordu. (He!) Öyleydi. El ile sarıyordular. (Mesela ünlüye münlüye denk geldin mi? Ünlülere falan denk geldin mi?) Ooh! Çok gördüm ben! Ooh! Şeyi gördüm… Neydi ya? Serdar (Hee, ne dedin?) Serdar neydi ya? Gökhan. Onu gördüm. Şeyi gördüm, eeh. Neydi adı onlar… Ajda Pekkan'ı gördüm (Ajda Pekkan) Ümit Besen. Ondan sonra şey, Cengiz Kurtoğlu. Ondan sonra şey Veyahut da şimdi görmüşümdür de aklıma gelmiyor. (He!) Gördüm, hepsini! Özdemir Erdoğan'ı gördük Mert ile beraber. Erol Evgin. Başka, yani… Aklıma şimdi gelmiyor! Çok görd… Çoğunu gördüm. (Senin o fabrika neredeydi fabrika?) Hangi fabrika? Çalıştığın fabrika. Fabrikada çalışıyordun ya! Kartal'da, Tugay Yolu'nda. (Tugay yolunda) Yani Minibüs Yolu üzerinde. Tam 20 sene çalıştım Serhan, 20 sene! Bir fiil! Ama, yani hayatımın 20 senesini o fabrikada çok güzel geçirdim. (Hee, hatırlarım! Seni çok seven biri vardı.) Kim? (Şey, bir tane vardı. Aşık mıydı sana bir şeydi, yok muydu?) Co makinesi ile makinada çalıştım. Oho oh! (Nasıl,

ne yaptın ki makinada?) Mesela, şey vardı: Dikişli kaynak makinesi. Ee, ona kaynak yapıyorduk işte. (Dikişli kaynak) Evet. O da adı öyle geçiyordu makinanın. O kutuyu kaynak yapıyorsun. (Kutuyu) Tabi. Çok çalıştım o makinada be! Kıvırma makinası vardı. Kutuyu kıvırırsın, onda çalıştım. (Kıvırma) He, öyle! Plastik torbaya baskı yaptım! Matbaacılık! (Matbaacılık) Oho! Oh! Naylon torba koydum içine be! Hortumla yapıyordu! (Hortum, su hortumu?) Tabii! /Çok uğraştın, böyle./ Motor sardım, bobinaj yaptım, o beygir sardım. Ooh! Bir tesisat yapıyordum, elektrik tesisatı, Kablolar böyle ip gibiydi, ip gibi! (Aklın durur!) İp gibi böyle (ip) Öyle çekerdik kabloyu. Aşağı yok, dümdüz! Öyle! Mesela böyle kutuda boya vardı! O ilkimiz vardı. Onu markelerdik! O ipi bir gererdik, çekerdik. O ip şey gibi çıkardı oraya! Elimle çizmiş gibi, ondan sonra onun üzerinde denklerdik, kroşeleri takardık, kabloları çekerdik, öyle. Ohoo, oh! Kanal kazdım. Yerde nefes alan boru koydum. Elektrik geçerken. (Boru) O boruyu kıvırman için kum doldurursun, ısıtırsın, kıpkırmızı istediğin gibi boruyu bükersin. Veyahut! Yapmadığım şey kalmadı ya! Çok ihtiyaçtan ise çocuk oyuncağıydı bana, fabrikadayken! Pano yapıyordum, elektrik panosu! Yapmadığım şey kalmadı! Çok zevkli günler geçirdik, çok zevkli! Hiç, akşam olurdu. 19.00'da vardiyaya gittim, gece çalıştım (Gece vardiyası) He! Oho! Oh! Çalım taksiciyle dalga geçerdik! (Ne diye?) Oho! Çayımızı yapardık, oho! Vur patasın, çal oynasın! Yemek yenirdi, akşam yemeği. Herkes şey, kuş başına! Biz orada dalgamızı geçerdik. Çayı demlerdik bir yandan, İç Allah iç! Yani, çok tatlı günlerimiz oldu! (Fabrikada güvenmek önemli!) Eeh, ben de seri! Geliyorlardı şeye! Bu bak, şey elektriği lambanın buradan geçti!

Bunlar birbirine bağlı (bağlı) Elektrik. Bunları yaparlarken o kadar zorlandılar ki! Zor yaptılar bunları!

Yeşilbaş (Bölüm 17)

Ünlü adam, sevmezdi şeyi, Uuh! Raks, böyle! (Hee!) Zaten harp okulunda, sınıf subaylığı yapmış. Ondan sonra, onun lakabı harp okulunda yeşilbaş lakabı! Öyle hiç.

“Durun, bu akşam nöbetçi amiri kim okulda?”

“Yeşilbaş.”

Yeşilbaşsa tehlikeli! Bu adadayken (Adadayken). Şey adamdı, bitti! Bunlar ayrıca kaptandı! Kardeşi kaptandı, Babası kaptandı! (Oh Oh!) Öyleydi yani. Hepsi denizciydi ailece. (Ben bir kere kabotaj bayramında gemiye gitmiştim Dolmabahçe’ye demirliydi, İşte askeri bot var, onunla götürüyorlardı. Ben de direk saraya girdi sanıyorum, kapıda bekliyorum. Neyse, askeriyenin karargâhı vardı. Askeri binalarda böyle beyaz daire içinde numara yazarlar ya! Öyle bir yer! Bindim, gittim normal gezeceğim diye! Ne olsa beğenirsin! Geminin komutanı şey, e ben dedim … oğluyum. Beni direk kamaraya çıkardılar! /Niye?/ İşte, babamın oğluyum ya! Ondan direk kaptan da tanıdı! Bu geminin komutanı. Çıktık:Yusuf amca, böyle bir lüks yok! /Lüks?/ Böyle kamarası yani kaptan köşkü bayağı iyi. Ben böyleyim, hazır istifim yani, osursa osuruğumdan korkacağım yani. /Canım ya, o kadar şey olma ya!/ Ya, hayır ama nasıl çıktık biliyor musun? Öyle lüks dediysem de yolu öyle lüks değildi. Bir tüp vardı, demir merdivenin içinde çıktık, öyle çıkılıyor.) Gemi buraya geldi, Haydarpaşa açıklarında demirledi. Ama o zaman işte gemiye gitmemiz icap etti. Kayıkla gemiye gittik, motorla. Ondan sonra, işte alacakları vardı babasına ait, onları aldım. Tam da öğlen vaktiydi.

“Bak Yusuf, şimdi kısmetine/şansına kuru fasulye, pilav, kayısı kompostosu var!” dedi.

(Ooh!) Onu da dedi. Soktu beni yemekhaneye, bir fasulye pişirmişlerdi, o pilav ve bezelye kompostosu ekmek, ekmeğin tadına doyamadım! Öyle! Allah! O gün yedim işte, tadı hala damağımda! Dedi. Hala! Adam ne biçim pişirmiş onu ya! Fasulyeler ağzında gevriyor ya! Öyleydi! Hep ağıza dağılıyordu! Kuşbaşı koymuş içine, harika etti! (Aha annem geldi!) (İndi indi!) Hiç unutmuyorum, o hani şehir hatları vapurları var! Biliyorsun, onlara filama asarlar böyle. (Asarlar) Asarlar. Ondan sonra sünnet olacağım, vallahi zaten burası bahçeli ev. Bahçede olduğu söyleniyor. Gitti babam, o filamalardan 6 çuval aldı, 6 çuval dolusu filama aldı! O zaman orada şehir hatlarında görevliydi babam. Aldı geldi onları, hiç üşenmedi, bu bahçeyi onlar ile süsledi. Işıklar yaprı, vallahi yemin ediyorum! Büyük abim elektrikçiydi ona yaptırdı, onlar asıldı bahçeye... Yine yapıldı burası, bahçe harika oldu! Güpgündüzdü bahçe! O şey vardı böyle, şey yapılmıştı. Büyük abim işte rahmetli, teneke teneke limonata yaptı. O BeyazFırın’dan Kadıköy’deki oradan pasta, kurabiye hepsi oradan geldi. Sonra, misafirler gittikten sonra komşular momşular, aile arası yemek yapıldı. Ondan sonra, düğün kompostosu, pilavdı, ettir, şeydir... Zerde, merde yaptı annem bayağı. Pasta felan bol! Vur patlasın, çal oynasın! Ondan sonra, saz heyeti geldi, ondan sonra dansöz geldi. Kukla vardı. Ne var ne yoksa vardı! Hepsi! Ne güzeldi be! Babam meraklıydı. Tanımadığı yoktu Kadıköy’de! Kadıköy piyasasında tanımadığı yoktu! Şey yapardı, Mesela bilet alırdı: Kağıt karton bilet vardı o zaman, Şehir Hatlarında. Benim için alırdı, her geçişte ondan

makineye sokturur-çıkarırdı. Bileti vermezdi çıkarken, cebinde onu her girişte bastırırdı. Artık bir ara şey oldu, tekrar bir tane bilet aldı. Onunla gene devam! Çok şeydi babam, ooh ooh! O konuda. Nur içinde yatsın. Kaptan köşküne... Direk kaptan köşküne çıkardı, direk! Hiç! Aşağılarda oturmazdı! Direk kaptan köşküne! Hepsi tanıyor, hepsi! Şey gelirdi o zazman, o devirde, bu kabotaj bayramının biletleri gelirdi, giderdik gemilere işte orada şey yapardık, eğlenirdik. Babam meraklıydı öyle. Cumhuriyet bayramında o filamaları asardık! (he!) Öyleydi. Aah, ah! O devirler bambaşkaydı! (bizim devirde de martıya araba çarpıyor işte!) Ya, o zaman martı nerede ya! Bizim çocukluğumuzda martı buraya gelmezdi ki! Martı deniz kenarında, denizde olurdu! Buraya gelmezlerdi! (Buraya niye geliyorlar?) Buraya niye geliyorlar? Karaya? E yemek yok denizde, ne yiyecek? (çöp yiyecek.) (Ya yediği eti kustu ya hayvan!) Geliyorlar burada ne varsa onu yiyorlar işte. Eskiden o Karaköy'de vapur iskelesinin olduğu yerde balıkçılar vardı, akşam işte herkes işten gelirken balık alırdı evine. Balık ucuzdu. Ayıklarlardı balığı, şeyini atarlardı, O ciğerini miğerini... Havada kaparlardı! Martılar! Öyleydi! Ama şimdi yok, kalmadı ki! (şimdi çöp yiyorlar!) Bir şey kalmadı ki! Onlar da ne yapsın, karaya akın ettiler! Yani o şeyler kalmadı! Bitti! (Devir o devir değil ki beraberlikler de aynı değil! Galatasaraylılar, Fenerbahçeliler birbirine grdi burada arabaları parçalad...) Akşam olur, okullar tatil olur. Ne yapalım? O zaman böyle şimdiki gibi televizyon bilmem ne yok! (Ne var, radyo mu?) Yok be! Radyo da var ama, onunla da pek şey yapmıyorsun. Haydi! Çıkarız bahçeye, sokağa. Toplanırız saklambaç için. Oh! (Nereden nereye saklambaç?) Ne oyunlar! Gündüz olur, şu bakkal Taner vardı, şimdi kapattı. Onun

bahçesinin olduğu yerde, köşede böyle dümdüz yer vardı. Oraya böyle şey yapardık. O köşeye, bu köşeye... Bir çukur açardık, kaptan oyunu oynardık, misket. He! Aman Allah! Ne oyunlar ya! O şey yapardık, yılan yapardık böyle, onun gazoz kapağından böyle yılan oynardık. Gazoz kapağından! Çizginin dışına çıktın mı yanıyorsun! Sonra tekrar, tekrar baştan! (He!) Ne bileyim ben, işte şey: Sessiz sinema oynuyorsun! Hani Survivor'da oynuyorlar ya? Öyle. Yani, öyle vakit geçirirdik. Yani, şeylik yoktu. (Yabancılık yoktu.) Yoktu! Dostluk yerindeydi. Dayanışma yerindeydi. Küfür yok! Birbirimize küfür etmezdik! Katiyen! Şey yapmazdık. Böyle laubali konuşmazdık! Şimdikiler konuşuyorsun, laubaliler! Yok! Öyle bir şey yoktu! (Kızlısı, erkeklisi laubali, ooh! Hepsi birbirine...) Annelerine, babalarına saygılı davranırdık. Hiç, öyle bir şey yok: Laubalilik. (Oradan giriyor oradan çıkıyor Yusuf amca! Metro hattına dönüşmüş!) Ama, onlar da bizlere karşı öyle davranırlardı! Onlar da bize öyle... (Al gülüm, ver gülüm mü?) Ama şey yaparlardı. Şimdi nerede? (Senin sevmediğin bir çocuk vardı. Sen onu dövmek istiyordun da dövecektin. Çok saygısızdı o.) Kaç defa dayağımı yedi be! (Ha, yedi hatta!) Harp okulu üniforması kullanan kişiyle aynı kişi mi o? (Bahriyeli, o farklı.) O sonradan gelme onlar! Onlar sonradan! O, şey hepsi sonradan! Bazıları sonradan geldi. İlk bizim arkadaşlık grubumuzda böyle şeyler yoktu! Katiyen! Aşağıda kahve vardı, Kızıltorpak tarafında benzinci var ya? Orada Sakarya Kıraathanesi vardı. Gençler girerdi oraya! Orada küfür edemzsin kahvede, yasak! Argo konuşamazsın! Oyun oynarken ses yapmayacaksın! Gürültü etmeyeceksin! Yandaki masayı rahatsız etmeyeceksin! Öyle! Ondan sonra, Ooh! Orada toplanırdık, Kimisi salonda oynar, kimisi kağıt oynardı, pişti

oynar, oyun oynarlar falan! Ooh! O devir öyleydi. (Yaşadınız yani, hayatta kalmaya çalışmadınız!) Sonra şu köşede ... sahibinin oğlu, abisi Kızıltoprak'da şey var... (Nereye doğru?) Sahile inersin. Parkın oraya gidiyorsun. (Parkın oraya) Hani basket sahaları felan vardı ya? (He basket... O Kalamış Atatürk parkı mı?) Heh! Oraya gidersin. Onun köşesinde gazino var! (Ne gazinosu?) Ya... eğlence olsun diye! Müzik çalar, şey olur (Yani Toraman sinemasını hatırlıyorum ama gazinoyu hatırlamıyorum.) O gazinonun köşesinde büfe var! İşte orada bizim bir arkadaşın abisi kiraladı 2 arkadaş. Bizim arkadaş geliyordu, onlar gelmiyordu. Akşamdan akşama geliyorlardı, hesapları alıyorlardı. Paraları alıyorlardı. Ne lazımsa onları getiriyorlardı. Çubuktu, şuydu buydu... Onları şey yapıyorlar. Ekmek geliyordu, tost ekmeği. İşte bir gün, biz ne yapardık biliyor musun? Arkadaş ile? Serhan? O tost ekmeği... O zaman böyle hazır tost ekmeği yoktu. O tost ekmeğinin üstünde kabuğunu keserdik, ayırırdık. Ondan sonra... Kendimiz keserdik ekmeği! (Öyle mi?) Tabii! Ondan sonra, kaşarı kendimiz keserdik. Şimdi dilim kaşar var. Yani o dönemde o yoktu. (Yani hazır kesim diyorsun, Pınar'ın) Biz kendimiz kesiyorduk. Sucukları öyle, kendimiz kesiyorduk. Şey işte, ona göre şey yapıyorduk. Ondan sonra, giderken unutmadan manavdan domates alırdık. Şey, Serhan. Gelirdik, o ekmeğin kabuğunu keserdik. Tostları hazırlayacağız ya? Çıkardı, bayağı çıkıyordu. Hemen o tost içine: Kaşar peynir, işte sucuktu... Aklına ne gelirse doldururduk. Domates felan, sonra makinenin içine bir koyarız... Ooh! İkisini birden! (İkisini birden?) Ondan sonra ayran, buzdolabından al, ooh! Oturur onu yerdik. (Öyle mi?) Günde 3 kere yerdik! Günde 3 kere! Ama nasıl, biliyor musun? Harika olurdu! Harika! Böyle yaşadık yani! Şimdi nerede öyle

şeyler? Yok! Bir dondurmacımız vardı, gene şurada oturur, dondurma yerdik. Arabayı koyardı oraya, çekerdi. Dondurma yerdik. Akşam saat 17.00'da gelirdi buraya, 17.00'da dondurma yerdik yaz günü. Simitçimiz vardı, şeyimiz vardı... Ooh! Çorum'dan leblebiciler gelirdi, leblebi satardı heybelerinde! Leblebi helvası felan. O zaman. Koz helvacı vardı. Onlar geçer. Ooh oh! Yani o zaman biz, yaşadık. Şimdi kimse yaşamıyor öyle! Yok, yok kalmadı o şeyler! Neler yaptık. (Yaşamayı bırak, ölüyorlar.) Biz her şeyin iyisini yedik! Her şeyin! O devirde! Her şeyin! Yani bir şeylik yapmadık. Her şeyin en iyisini! (Millet şimdi geçimsizlikten boyuna trenin önüne atlıyor.) Öyle... Hayatımızı yaşadık dolu dolu. Sinemamıza da gittik, tiyatro salonuna da gittik (Fabrikasıyla, sinemasıyla) Her şey! Sinemaya gittik. (Minibüsçüsüyle. Wolkswagen vardı senin ilklerden burada. Senden para almazdı.) Ben çook minibüse para vermiyordum! Bir işe giderken! (Wolkswagen di değil mi onun adı?) Wolkswagen vardı, Raphitien vardı İtalyan malı. Tempo Matador vardı. FegaFord vardı. Normal Ford vardı. Ondan sonra şey vardı. Eeh... Daha bir sürü vardı. Wolskwag... En son Magirus geldi! (Magirus M2000. 2000 modeli.) Ondan sonra Magirus bitti, Karsan'lar çıktı işte. (Magirus, hvaya bakan namıdiğer minibüs.) Şey yani sonra onun şeyinden rahatsız oldular, motor çok ses yapıyordu. Millet rahatsız oluyordu. (Taş motoru.) Sesinden. Şimdiki... (Ben ona bir kere binmiştim biliyor musun aşağıya inmek için. Ama o, hatta dolmuş hattı vardı bizim okulda K. Bakkalköy hattı. K. Bakkalköy'den buraya inen. Kapadılar. Ben o, ona bindiğimde o hatta çalışan genel minibüslerdeki tek Magirustu. Adam Yusuf amca, şöyle atıyordu, böyleydi! Kolu ben kırıldı zannettim adamın. Böyle atıyordu. Gerideydi.) Ne şoförler

var! Bir tane bizim burada Kuyubaşı'nda bir Ertuğrul abimiz vardı, o Ford minibüslerin şeyini, vitesini 2 parmağıyla geçirirdi. Öyleydi, öyle şoförd̈ü. Hiç unutmuyorum, şeye gidiyoruz, o zaman fabrika bizi Manisa'ya gönderdi görevli diye. Manisa'daki fabrikaya. Buradan sabahleyin Kartal'da Er-As Fabrikası vardı, Ankara yolunda. Ondan sonra Kartal kavşağında, oradan bineceğiz otobüse. Hakiki Koç! Otobüs firması. Epey bak, 15 kişiydik! (15 kişi.) Oradan bizi aldı, bavullar mavullar koyduk bagaja, bindik otobüse, sonra yola koyulduk. Ya, direksiyondan birisi bana el ediyor. Tanıyamadım! Sonra muavini gönderdim. Muavin geldi: "Abi, şoför seni istiyor, kaptan." Dedi. Gittim bizim Ertuğrul abi! O minibüsü kullanan. Anam! Sen ne arıyorsun burada sabah sabah? Dedi. Dedim Manisa'ya gidiyorum göreve, fabrikaya. Ondan sonra, ooh oh! Oturdum onun yanına, oturtturdu.Otur buraya! Dedi.Oturduk. Sigara, çay... O zaman çay may yok! Otobüste sevis mervis yok! Şey geldik, bir yere geldik. Yemek molası verdik.

En Son Vapura Bindik, Lüks Kamaralı (Bölüm 18)

... Vapurundan, Tiyatrosuna gittik. (Evet.) En son vapura yetiştik. (En son vapur.) Evet. Vapurdaydık, masanın altına bir baktım parlar var! Düşürmüş birisi. Aldım onları hepsini cebime koydum. O zamanın devrinde bayağı bir paraydı. O zaman vapura binerdik, 50 kuruş lüks parası farkı öderdik. (He.) Tabii, lüks kamarada giderdim ben! Lüks mevkiden! Öyle, orası en nezih insanların olduğu yerdi. Öyle giderdim. Her önüne gelen orada oturamazdı! (Vallaha bizimkinde de işte gençler vapurun korkuluklarından sarkıp şınav çekiyorlar.) Geliyor, Fercantan geliyor! Tam Fercantan geliyor!

Adam O Uc Kisiyi Uyarıyormus (Bölüm 19)

O 2 kişiyi, şey yapıyormuş: Uyarıyormuş. Şey yapmayın işte. Terbiyeli olun, bilmem ne olun falan filan. Öyle diye diye o şey var ya Kadıköy'de ilk meydan. Ulan gülmeyin! Şimdi s*ktirttirmeyin enkare adamını! /Vallaha anlat!/ Oraya geliyorlar, orada 15 kişi oluyor bunlar, hepsini katlıyo üst üste koyuyor. Komando subayı. Ya! Gülersin! Size de yaparsa görürsünüz! (Ne oldu, vurmuşlar mı? Ne yapmışlar orada?) Adam akıllı dinleyin. (Tamam tamam, dinliyoruz.) Tamam, gerisini söylemiyorum! (Söyle haydi! Kızı takip ediyorlardı.) /Taciz etmişler, tacizden sonrası../ Gülüyorsanız gülene anlatmam! (Sana gülmedik ki!) Bitti!

Ahlaksızlar (Bölüm 20)

Nedir, bunun sonu nereye varacak yahu? Vay efendim sen beni solladın, in arabadan herifin yolunu kes, vay ananın gözü be! Bak, benim bir yeğenim Suudi Arbistan'da kaldı bayağı, bayağı kaldı. (Bayağı) Ondan sonra, anlattı:

"Yusuf abi, yemin ediyorum Cuma günü çıktığın zaman dışarı o namaz saati herkes tezgahını bırakıyor parasını, pulunu şu camiye gidiyor."

Şimdi sıkıyorsa birisi gelsin, oradaki paraya dokunsun! Maçası yiyorsa! Hemen, elini koparıyorlarmış. Elini, bitti! Af yok! Bitti, haydi güle güle! Ne halin varsa gör! Yapma bir daha! Böyle şey mi olur ya? Ama onların kanunları kanun, yapmışlar adamlar! Bitti! Şeriat kanunu diyor! Bitti! İşine geliyorsa! Sen de yap bakalım burada ne oluyor? Kimse bir şey yapabiliyor mu? Benim babam derdi ya söylerdi:

"Türkiye'de şeriat kanunu uygulayacaksın."

Bitti!

"Bir daha Anadolu'dan gelenleri İstanbul'a gelenleri oturmaya, şey yapmaya geliyorsa eğer bir para koyacaksın önüne, bu parayı verebiliyorsa gelsin, vermiyorsa s*ktir olsun memleketine!"

Derdi. Öyleydi. Öyle yağma yok! E ipini koparan İstanbul'a geldi be! İpini koparan İstanbul'da! Ankara'da, İzmir'de! E şimdi ne oldu? Bu durumlar bu hale geldi! İstanbul ne kadar güzeldi o zaman ya! O günleri mumla arıyorum ben, şeylen arıyorum. Her yer bostandı, Anadolu'dan sebze gelmezdi, hepsi İstanbul'da üretilirdi. Ne bu ya! Her yer bostandı İstanbul'da ya! Her yer!...

Dur bakayım, in şimdi aşağıya! Ayağımı uzatacağım. Şöyle in aşağıya, in aşağıya! İn aşağıya! Yatacaksan yat b*k herif, aa! Vallahi bu da bir cins be!

Eskiden... Geldi, bu gene mi geldi?... Şeyde, bu Galata Köprüsü var ya? (Evet) Oradan geçerken karşıya Eminönü'nden gelirken Karaköy'den para alırlardı. Köprü geçiş ücreti. Ya! Kumbaracılar, kumbara halinde adamlar vardı, kumbaraya parayı atardın geçerdin. Yoksa yok, gerisin geriye! Ya! Öyleydi. Ben görmedim ama, büyüklerimiz anlatırdı o devirde. Yani, İstanbul'u İstanbulluktan çıkardılar. Anlatabildim mi? Mesela eskiden biz onları gördük Beyoğlu'na kot pantolanla çıkamazdın! İstiklal Caddesi'ne. Maçan sıkıyorsa çık! Kot pantolonla! Veya kravat takmadan çık. Ya. Öyleydi, o zaman öyleydi. Bahariye Caddesi'ne çıkamazdın! Oraya, orası da öyleydi! Ya! Kadıköy çarşısına kürklü mantolu hanımlar gelir alışverişe, hesap et! Ya! Şimdi nerede? İpini koparan Kadıköy'de. Kendi vatandaşına şey kalmıyor be! Herif İzmit'ten kalkıyor, İstanbul'da arabalar bedava diye İstanbul'a geliyor. Senin ne işin var İstanbul'da ya? Otur oturduğun yerde İzmit'te ya! Ne işin var burada senin? Niye burada yoğunlaşıtıyorsun trafiği, her şeyi? Ondan sonra söylediğinde kabahatli oluyorsun, suçlu oluyorsun! Kalkıyor Bolu'dan geliyor, bilmem nereden geliyor. Ya bu olmaz ki kardeşim! Buranın bir kapasitesi var! Nasıl Bodrum' a git, nüfus kalabalık olunca gelmeyin diyorlar, yerimiz yok diyorlar. Bak şeyde bir olay olmuş, o zamanın devrinde, bayağı oldu... Yakın bir zamanda oldu hem de o! Uzun bir şey de değil, yakın zamanda! O kadın belediye başkanı var Aydın'ın: Topuklu Efe. Kadının ismi şimdi aklıma gelmedi. Kuşadası'nda bir olay oluyor. Bir

turist kadına denizde saldırıyorlar. Neredeyse kadını bir düzecekler! O vaziyete gelmişler! Bu grup böyle, maganda, şeyler, o inşaat ameleleri! Tabi orada hallediyorlar, yakalıyorlar bunları sahilde, bana orada anlattılar, duydum. Bir dayak, bir dayak. Ondan sonra şeye teslim ediyorlar, polise. Hemen şey intikal ediyor, belediye melediye ayaklanıyor. Büyükşehir belediye o işte bizim Topuklu Efe'ye intikal ediyor. Onun kulağına gidiyor:

"Hemen, ne kadar şey varsa listeyi yapın, bana bildirin!"

Hemen listeler yapılıyor, otobüsler tutuluyor, hepsini yallah, Kuşadası'ndan şehir dışına! Yallah, Aydın'dan da dışarıya! Yallah!

"Gidin memleketinize, bir daha sizi burada görürsem başka türlü işlem yapacağız!"

Sıkıysa gelsinler bir daha! Hepsini kovmuşlar! Hepsini! Kuşadası'ndan. Hepsini! Yakalamışlar sürmüşler, yakalamışlar sürmüşler! Ailesinden geleni de! Bitti! Yürü! He, böyle olacaksın kardeşim! Bak ne oluyor ondan sonra, bak nasıl adam oluyorlar! Utanmıyor musun sen? Senin memleketine gelmiş turist, yabancıya öyle hareket ediyorsun? Şimdi işte bir gün, ben şahit oldum. Büyük abimlerle rahmetli, Kuşadası'nda pazara gittim, Serhan. Kız tabii o zaman şimdiki gibi yok, pek görmedim. O zaman sütyenler, memeler fora! Memeleri meydanda pazara geliyor kızlar, turistler. İki tane kız. Bir tezgahın önüne geldiler, biz abimle dolaşıyoruz. Yani kızlar buradaki tezgahtalar. Babaları yaşında adam. Şimdi tezgahı beğendiler, resim çektirecekler, tezgahın arkasına geçtiler, adamı da ortalarına aldılar. Makineyi

verdiler başkasına, resim çektirecekler, adam kalktı kızların memelerini tutmaya. He, öyle mi? Anaam... Bu pazarcılar adama bir sopa, bir sopa! Evire çevire! Ben de dövdüm! Ben de vurdum adama! Ben de vurdum! Abim:

“Yapma yahu!” dedi.

“Bırak, vuracağım p*zevenge!” dedim.

Vallahi vurdum! Ondan sonra işte, adamı toplayıp şey geldi zabıta mabıta geldi işte. Hemen tezgahı toplattırdılar, yallah! Tezgah pazarıydı. Hemen, hemen! Aldılar götürdüler adamı. Topladılar belediye arabasına, tezgahı: Haydi yürü! Şerefsiz! Senin... utanmıyor musun sen? Senin kızın yaşında o. Hayatta en sevmediğim şey ya! Mesela, abimin oturduğu evin yanında da bir meşhur adamın pansiyonu vardı. Meşhur. İşte normal yoldan çıkarsa yokuş yürüyorsun, yokuş aşağı iniyorsun inmek için. Ben de asansörü kullanıp aşağıya iniyordum, aşağıya kestirme çıkıyordum yola. Ondan sonra, o... Neydi pansiyonun ismi ya? Kısmet mi öyle bir şeydi. Turist kız, açmış. Tülüçekmiş ama görünüyor içerisi, net! Anadan doğma yatağa yatmış! Ben kafamı çevirdim geçtim! Gördüm. Ama kafamı çevirdim yürüdüm! Benim yerimde başkası olsaydı oho oh! Geçer karşısında dururdu, bakardı. Bakmadım, bastım yürüdüm. Bana ne ya! O açtı diye ben bakacak mıyım? Allah Allah! Kız da güzel kızdı ama! Güzel kızdı. Kısmet pansiyon muydu öyle bir şeydi! E o bizi Yeldalar Meldalar orada çok kaldılar o zaman. O pansiyonda ablamlar felan. Ya benim Kuşadası’nda basmadığım yer kalmadı! Serhan. Girmediğim çıkmadığım yer kalmadı. Karış karış gezdim her

yerini. (Her yerini) O çarşının, ne kadar sokak varsa hepsine girdim! Ne kadar sokak! Kimiyle ahbap oldum, kimiyle oturduk çay içtik, sohbet ettik. Vallahi! Bak Kuşadası'nı karış karış bilirim! Manisa'nın içini karış karış bilirim! Karış karış! Orasını da öyle! Ankara'yı desen öyle! Konya'yı diyelim. Konya'yı gezdim. İçini, her yerini! Her yerin kendine göre has güzelliği var! Serhan. Her gün öğleden sonra saat 15.00'da Konya' da okuldayken Divan'ın oraya gazeteci gelirdi, Hürriyet gazetesi getirirdi. (Hürriyet gazetesi) Hürriyet gazetesi alırdım oradan. Benim yeğenim gelir, Filiz ablamlarda kalır. Kadriye diye, görmüşündür belki. (Tabi tabi Kadriye Hanım, biliyorum.) O, annesi ben askerdeyken Mardin'de askerlik yaparken bana her hafta, her ay o zamanın devrinde SES mecmuası, HAYAT mecmuası, işte resimli roman vardı şeyin HAYAT mecmuasının çıkarttığı, o. Bir de Akşam gazetesi. Her ay gönderirdi. Her ayın sonunda onalrı bana şey yapar gönderirdi. Bütün taburla ondan faydalanırdım. Herkes okurdu. Ben okudum, ne yapacağım? Ondan sonra okurdum herkese dağıtırdım. Okusun millet diye. Bir gelirdi, böyle! Poşet. Şey, Serhan. Kalınlığı. Ben okurdum, ondan sonra "alın." der dağıtırdım. Herkes birbirine dolaştırırdı böyle mecmuaları. Hepsini. Gazeteleri Mazeteleri. Her ay gelirdi. Muntazam, her ay! Sonra da, onları toplardık, ikinci tabura gönderirdik, onlar okusun diye. İstifade etsinler diye. Oradakiler. Vallahi hiç orada bırakmazdım! Oraya gönderirdik. Adamlar geliyordu orada, onlara verir götürürdük...

Hayır, oraya gitmek yok! Sakın! Boş gördün mü hemen şey yapma, sulanma!

Onun da yattığı yastığı atmışlar orada kim attı onu? Bunun yastığını? Ne manyak adamlar var şu apartmanda ya! (Sen onu geç, biz bundan /Kaptan'dan önce/ başka kediye baktığımızda bizim kapıdaki paspası yamulttular hayvanı da ormana kaçırdılar.) Kim kaçırdı ormana? (Onu bilmiyorum ama, bu bir şey değil yani onu diyorum. Ev paspasını yamultmamışlar.) Yamuk mu bırakmışlar? (Bizde, tabii. Bu kediden önce bundan önce bu apartmanda başka kedi vardı o zaman, bakıyorduk hayvana biz. Bir baktık ertes sabah ne hayvan var ne yemi var, ne suyu var. Paspasımızı da yamultup kapıya atmışlar. Annem sonra yazı astırdı "Ne varsa gelin yüzyüze konuşun, böyle olmaz!" diye. Yamulttular paspasımızı kapıya attılar. Hayvanı da kaçırdılar herhalde ormana!) Hayvan onlar, hayvan hayvan! Onu yapanlar insan değil! O malzemeler sizin g*tünüze mi battı? Demek ki battı! Ben öyle derim.

(Geliyorlar.) Sesleri geldi. (Geldi.)

Kan Tahlili Verdik (Bölüm 21)

Şimdi röntgen çektirdik. Kan tahlili istedi, kan tahlili verdik, kan verdik. Sonrasında eve geldik, Kerem'e. Biraz orada oturduk, karnım acıktı, midem ezildi fena! Ondan sonra çıktım berbere, tıraş oldum. Yorgun düştüm. Zor yemek yedim.

"Acil olanalrı alıyoruz." Dedi. Oksijen tedavisi için.

"Hiç şey yapmayın, sizin de sıranız gelince alacağız." Dedi doktor.

"Tamam." Dedik.

Ehem. Ne oldu? Karnen marnen? Yok mu? /Pazartesi günü verecekler karneyi./ -eşyalarımı da ver.- Şunu da ver.- -Bunu da ver.- -Bunu da ver.- -Başka ne vardı? Bunu da ver.- Nasıl geçti? – İyi geçti diyelim, iyi olsun Yusuf amca.- -Anahtarı ver.- -Haydi görüşürüz!- (Görüşürüz.) Haydi anca gidersin!

(Saklambaçta ayrım yoktu! Değil mi?) Neler yapardık ya, neler yapardık! (Neler neler.) Ama, bir kere arkadaş grubunun anlaşması lazım. Anlaştığı için, şey olmuyorduk, katiyen! Sonra hepsi temiz aile çocuklarıydı, kötü adam yoktu içimizde! (Yoktu.) Tabii canım! (BP'ler Petrol Ofisi oldu. Buradaki BP gitti. O şeydeki gitti, Kızıltoprak'taki gitti, hepsi Petrol Ofisi oldu.) O, şeydeki. (O Kızıltoprak BP.) Benzincinin yanındaki. (Hangi benzinci?) Şeydeki, camiinin yanındakini mi diyorsun? (Kızıltoprak'ı diyorum. Aşağıda, BP'de kesişimde.) He. (Kızıltoprak BP diye geçiyordu, o Petrol Ofisi oldu.) He, prada camii var. (He, nerede?) O, Yusufeli Camii'si var orada, yanında. (He. Kızıltoprak daha ileride. Buradan Bağdat Caddesi geliyor, buradan Fener Kalamış Caddesi geliyor. Daha ileride. Vecihi

heykeli var ya, onu da geçiyorsun.) E tamam işte, şeyi diyorsun sen! (O Opet değil, Opet değil! Orası Opet.) O zaman şey karşı... Şeyi diyorsun sen, sizin yazıhaneye giderken. (E tamam işte oraya giderken.) Tamam, biliyorum. (Mesela Kur'an kursu daha da şeye Pendik yönüne git, Ihlamur durağı var.) Tamam tamam (Ihlamur.) Şeye gelmeden, Soley Pastanesi'ne gelmeden. (Heh Heh heh! Gelmedenki benzinlik, tam ortası Petrol Ofisi.) Orası bir subayın eviydi. Orayı aldılar işte, subay oturuyordu, paşa. (Paşa.) Aldılar orayı benzinci oldu işte.

İnsan işte, her akşam alışıyorsun ya çay içmeye, bu akşam çay olmadı mı yok! Ben de gitmiyorum kapıya, sigara içiyorlar! Sigara içmeseler gideceğim. Sigara içiyorlar fosur fosur! E bana göre değil orası! Sigara içilen yer! Bak şimdi nasıl yanıyor ayağım biliyor musun? O derileri kesti ya! Nasıl acıyor şimdi! Bu gece uyku yok gene! Bu gece uyuyamam! Gene sabahlayacağım bu gece! Bak onlar Aysel gibi yapmıyorlar fazla. Onlar basit yapıyorlar. Allah Allah! Vallahi onlar alışmışlar canım! Onlar alışmışlar! Neyi nereye koyacağını, ne yapacağını biliyorlar! (Öyle.) Bunlar bir şey bilmiyorlar ya! Bizim apartmandakiler be! Boşuna konuşuyorlar bazıları! Konuşuyor, duvara konuşuyor! Böyle şey mi olur be?

Her Hafta Öyle Yapardım (Bölüm 22)

Ondan sonra, her hafta öyle yapardım. Her hafta! (Her hafta.) Tabii. Her hafta getirirdim yıkanırdı, dışarıya okula götürürdüm. Cumartesi günü eve geleceğiz, öğlen derse kadar, derse kadar dahili elbiselerimiz vardı, onları giyerdik. Ders biterdi, yemek saatine kadar herkes gider koğuşta kıyafetlerini değiştirir, çantalar hazırdı zaten. Alırsın, gelirsin yemekhaneye. Yemeğini yersin, bir içtima yaparlar: Haydi! Elçiler evine, diğer talebeler okula... Serbest! Ne yaparsan yap! Ben de atlardım o zaman, 13.30 vapuru vardı. Ona biner, eve gelirdim Halıcıoğlu'ndan. İskeleden Kadıköy, Kadıköy'den terar vapur, Kadıköy. Kadıköy'den otobüsle tekrar eve gelirdim. Öyle. 3 vasıta! Bir eve gelirdim, aman Allah! Hiç sivil giyinmezdim. Hep resmi gezerdim! Hep! Hiç şey yapmazdım! Hiç unutmuyorum, bir haftasonu geldim, o zaman daha subay kıyafetlerini almamıştık o şeyli, şapkalılardan. Onu taktım kafama, evev geldim, anneme dedim:

"Ben gidiyorum Kızıltoprak'a."

"Tamam." Dedi.

Çıktım buradan kapıdan tabii eski, bahçeli ev: Köşeyi döndüm, bizim yanımızda komşular vardı. Emek Apartmanı diye. O zaman apartman değildi, o da 2 katlı evdi. (2 katlı.) Bahçeli. Ondan sonra, orada da oturan bir komşularımız vardı. Onların kızları vardı. Ben buradan geliyorum, onlar da böyle geliyorlardı. Ben hiç kafamı eğdim öne doğru beni tanımasınlar diye. İşte o üyük kızı vardı Sönmez'i sen biliyorsun. O. Annesi demiş ki:

"Ya bu çocuk kim ya yakışıklı? Subay bu çocuk kim?"

/Nereden?/ Ya, bilmiyor musun Kent Apartmanı'nda oturdu. /He./ O. Allah! Akşamüstü geldi gördü beni:

"Allah müstehakını versin, sen miydin o?" dedi.

"Evet, ben." Dedim.

Hey Allah'ım yarabbim! Onun kız kardeşi de güzel. Aynı şeye benziyordu. Fransız artist Brigitte Bardot'a. Aynı tip saçlar,

Deniz Lisesi Gösteri Yapardı (Bölüm 23)

Ama Deniz Harp Okulu Gelirdi, buraya Fenerbahçe Stadı'na gösteri yapardı. O Deniz Lisesi gösteri yapardı. O Deniz Astsubay Okulu gösteri yapardı. Kuleli Askeri Lisesi gösteri yapardı. Hepsine hasret kaldık ya! /Ne zaman yapıyorlardı?/ Ya, 19 Mayıs'ta. Teyzem, ben birkaç kişi daha vardı. Eski Fenerbahçe Stadını bilir misin? Eski stadı? Onun şey tarafında, o Yoğurtçu Parkı tarafından girişi vardı. Orada böyle tel örgüler vardı. Orada otururduk, oradan seyrederdik. Şimdi kızlar da geçiyor, annem de meram etti, çok şeylerdi teyzemle, muziplerdi ikisi de.

"Oh yavrum, kızlara bak: Analar neler doğurmuş be!" derdi annem.

Kadının biri oradan demez mi:

"Ne biçim konuşuyorsun sen ya?"

"Ne diyorsun sen? Benim de kızım var orada, ne konuşuyorsun sen?" dedi kadına.

Ondan sonra, hey Allah! Kadın bir daha bir şey söyleyemedi. Ama o zamanki şeyler başkaydı ya, ohoo oh! O kızlar: Şimdi Mc Donald's var Kızıltoprak'ta. Oraya gelirdi Deniz Harp Okulu, orada sıra olurlardı, oradan yürüyüş yaparlardı. Anam! Kızlar bahriyelilerin peşinde gezerdi, bir tane tavlayalım diye. O zamanın devrinde. Ohoo oh! Onlar da hiç kasılır böyle, yüz vermezlerdi. /Haydi, iyi geceler./ Haydi, iyi akşamlar. (İyi akşamlar.) /Anacığına selam./ (Olsun olsun, sen alnlat.) Yok. Ben de birazdan çıkacağım. Ben de çıkayım, baktım kimse yok. (Ben varım ya! Ben hepsine bedelim.) Sana lafım yok! Ne günler yaşadık şurada be! Vallahi! Şu muhitte büyüdük ama Serhan, ne

günler yaşadık. (Öyle.) Vallahi! Şimdiki gibi böyle bilgisayar yok! Çıkardık saklambaç oynardık yaz gecesi! (Yaz gecesi.) Tabii. Saklambaç oynardık, neler neler yapardık ya! Yani öyleydik! Sadece erkekler değildik, kızlar da çıkardı arada. Ayrı gayrı yoktu! Öyleydik! Neler Yapardık ya, neler neler! O, Müjdat Gezen'in köşesinde toplanır, oyunlar oynardık. (Oyunlar.) Evet. Kimseyi de rahatsız etmezdik. Bağırmak, çağırmak yok! Öyle. Neler yapardık, neler ya neler neler!

Ufak Tüple Çay (Bölüm 24)

(Ufak tüple çay.) Tabii. Karşı komşular da öyle. Oradan yapıyorlar. (Hmm.) Çaydanlığı getiriyorlar aşağıya, bahçeye (Patlamasın?) Yok, bir şey olmuyor ki! Yapıyorlar onu, içiyoruz işte! Kaç gün gittik, içtik! Öyle içeceksin! (Öyle.) (Süleyman Yalçın'a mı gittin?) Yok, GATA'ya. (Ha, GATA'ya gittin. Yani Sultan Abdülhamit Han Eğitim Araştırma...) Boş ver ya! Ne Sultan Hamid'i be! Ben GATA diyorum oldu bitti! Hiç! (Sağlık Bakanlığı'na bağlandı.) ... p*zevengi! (Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan Abdülhamit Han Eğitim Araştırma Hastanesi.) Şerefsizin oğlu! (Öncesinde GATA'ya siviller girebiliyor muydu?) Yok, evvelden girmiyordu. Yasaktı. Sırf askeriyeye bakıyordu. Sonradan işte bunlar şey yaptılar bu hani bu askeri okulları kapattılardı ya! (İçini boşalttılar.) İşte ondan sonra bunları da böyle yaptılar! (Öyle.) Sağlık Bakanlığı'na bağlandı. (Bağladı.) Şeyi bağladı, o PTT Hastanesi'ni (PTT Hastanesi.) Onu bağladı Sağlık Bakanlığı'na. O Deniz Hastanesi vardı, Kasımpaşa'da: Onu bağladı. (Kasımpaşa.) (Bu akdar aynı yere bağlamanın sonu neye, yani nereye varacak? Özel sektör almış başını gidiyor! Devlet teşviği yok ki doğru düzgün! Her yer özel hastane. Ya geçen bak ben işte ambulansla kaldırıldım yattım ya! Yattığım yerden 10 sayfa sigorta için belge istediler, ben yattığım yerden sigorta belgesi çektim, hesap et. Ne o, sigorta! Çünkü Medicana'daydı o zaman. Medicana'da yatacak yatak buldum, devlette bulamadık! Beni sandalyeye yatırdılar!) Dışarıda yaptıralım dedik oksijen tedavisini: Ulan 650-700 TL para istediler seans başına! Ee? 30 seans gideceksin, 3 kere 7 21! 21.000 TL! E bunun yol parası var, bilmem nesi var! (Şimdi bu

kadar özel sektöre yığarsan olacağı bu! Devlet teşviği o yüzden önemli! Bak, İsveç'e gittik biz yurtdışına hep devlet teşviği var. Devlet vatandaşına sahip çıkmak için var olmalı.) Dünyada bizim emekliler kadar sefil emekli yok! Bak yemin ediyorum! Bak benim teyzemin kızı oturuyordu burada, karı-koca emekliydi Almanya'da. Ohoo oh! Bir geliyorlardı, krallar gibi yaşıyorlardı burada be! Kira vermiyorlar, bilmem ne vermiyorlar ama ona göre bir para bozduruyorlardı, Euro: Aman Allah! (Aman Allah!) Krallar gibi yaşıyorlardı! Giderken dünyanın şeyini götürüyorlardı Almanya'ya buradan! Yiyecek! /Kim?/ Benim teyzemin kızı, damadı. Bu binada oturuyorlardı eski Köymen Apartmanı vardı, mısır alırdı. Mısırı haşlar, Almanya'ya götürürdü. Ya, orada yok! Pahalı! Buradan götürürdü! Çocuklar yesin diye. /Ta buradan Almanya'ya mısır haşlıyordu?/ Neler götürürdü buradan: Domates, kabak, patlıcan, yufka: Aklına ne geliyorsa! E onlar pahalı! Gıda yönünden! Ee, Serhan. Tahtadan duylar çakardık, futbol maçı yapardık. (Maç.) ohoo! Neler yapmadık! /Yedin mi gol?/ Neler yapardık! E oyanayacaktım niye dalga geçiyorsun? /Tebrik derim kuzum, başarılarının devamı gelsin inşallah!/ Para yok, alışveriş yapacak gücün yok...

İskele Meydanına İnerdim (Bölüm 25)

(Öyle. Onların hepsi önemli ama. Onların hepsi önemli, önemli.) O iskele meydanına inerdim, eski iskelenin oraya. Orada bir Adir Atan vardı. Otobüs firması. Gazanfer Bilge'nin. Onların çığırtkanları birbirleriyle kavga ederdi. Ooh! Yumruk yumruğa! Onları seyrederdim. Neler neler! Yani çok şeyler yaşadık. Çok şeyler! O Aden Oteli'nin tesisleri var, tenis kort'u var. Onun orada üzüm bağları var. Bizimkleri alıp üzüm çalmaya giderdik ya! Hesap et! Bahçede var ya! Ama öyle daha şey gelirdi! Ama neler yapmadık ya, neler neler! O şey var, o... Buradan Kuyubaşı'na inerken altında lastikçi var, büyük geniş bir bina var. Orada köşk vardı o zaman. Orada benim ilkokul arkadaşlarım otururdu. Kış gelir, gider bahçeye şey kurardık, kara tavuk yakalardık. İri bir kuştu o. Eti vardı, harika! Yakalardık 8-10 tane sonra sobada ısıtır, pişirir, yerdik. Öyleydi. Hasan diye bir arkadaşım. Kulakları çınlasın. Çok da iyi anlaşırdık onunla. Şimdi Amerika'ya gitti. Amerika'da yaşıyor. Ne iş yapıyorsa.

Hayır ama! Yalamak yok! Kızıyorum, hayır! Hayır! Yalamak yok! Doğru dur! Ben sana ne diyorum? Uslu dur! Çok iyi arkadaşlarım vardı, Hep yani şey insanlar. Bir tane Leyla diye kız kardeşi: Leyla ve Beyza eve gelip, telefon edip konuşurduk. Telefonla. Okul yetmiyor, bir de evden konuşurduk. (Evden.) Ooh! O kızı çok istiyordum, alayım diye ama, evleneyim diye: Nasip olmadı. Çok iyi kızdı. Çok da güzeldi şey, Serhan. (Öyle.) Esmer güzeli, boylu, poslu. Ama işte, o zaman tabii onlar bize varmazdı... Dur lan! Eşşoğlueşşek! Doğru dur! (Varmazdı.) Yani şey olmazdı. Biliyorum, ben kendim şeyim. Bir tane Aytuğ diye bir arkadaşım var. O çocuğun babası albaydı, o da öyle. Ama

şişmandı. O da iyi bir kızdı. Ablası Filiz ablamın arkadaşıydı. Yani çok güzel günlerimizi yaşadık, şeyler yaptık. İlkokul çağı öyle. O zaman bu çam ağaçlarının kalın kabukları vardı. (Kalın kabukları?) He. Onu çıkarırdık, kayık yapardık ya! (Kayık!) Tabii. Öyleydik ya! Neler yapardık ya, neler! O demirden tekerlekli araba yapardık. Modaydı o, meşhurdu. Çember çevirirdik. (Çember.) Ohoo! "Kimin arabası güzel?" yarış yapardık. Tornado yapardık, hani şimdi var ya çocuklarda? Onları rulmanla yapardık araba, öyle. (Öyle.) O zaman rulman alırdık, bulurduk, Allah! Tahtayı ona göre adapte ederdik, şey yapar... Haydi! Yallah! Şimdiki gibi nerede? Onun mesamesi yoltur onun. Müziklik yapardık. Yani, birlikte yapardık, selamlardık, seyrederdik. Bak bu, şu çamın altında şey gelirdi, o meşhur bestekar Zeynettin Maraşlı. O gelirdi buraya. Abimin arkadaşıydı, büyük abimin. O gelirdi burada, alem yaparlardı. Bizim bahçede. (Sizin bahçede?) Tabii. Abimin okul arkadaşıydı. Büyük abimin. Şeye, Orhan Yeşilay gelirdi, rahmetli. Bir gülerdi, mahalle yıkılırdı. Öyle adamdı. Bir kahkaha atar, bütün mahalle yıkılırdı. Çok güzel günlerimizi yaşadık, çok güzel günler! İçki içtik şuradayken, şu şeyde, çardakta şurada. (Çardakta.) Bizim bahçede içtik, o Gönül ablanın kocası abisi, kardeşi felan, oof! Plakları çıkarırdık, pick-up'ı dışarıya, müzik çalar, kafayı çekerdik. (Öyle.) Ama kafa dengiydi, o Gönül ablanın abisi. (Kafa dengi.) Kafa dengiydi...

Şurada bir komşu vardı, komşuydu işte, adı komşu. Batsın, adı batsın. Bir gün oturuyoruz, içki içiyoruz. O zaman da ...'de görev yapıyordu. Resmi gelmişti buraya. (Resmi.) Üsteğmendi o zaman.

"Haydi, oturalım alem yapalım!" dedik.

Örfi idare var elinde. (Örfi idare.) Öyle. Kalkmış p*zevenk şikayet etmiş rahatsız oluyorum.” Diye. Şimdi tabii o zaman ekip arabaları yok, şeylen, jip ile geziyorlardı ekip arabaları. (Jiple.) He. Bir baktık, oturuyoruz. Müzik çalıyoruz, gülüyoruz, eğleniyoruz, şey yapıyoruz: İçki içiyoruz felan. Ekip arabası: Biz kapıda oturuyorduk, polisler indi. Bahçeye doğru yürüdüler. O zaman ismi Özgün’dü, kulakları çınlasın.

“Yusuf, sen karışma. Ben halledeceğim.” dedi.

Yerinden bir kalktı, tabii resmi kıyafet. Omuzdaki yıldızlar parladı. Işığı vurunca, fener tutunca.

“Kolay gelsin komutanım!” dediler.

“Ne oldu, hayrola?” dedi Özgür.

İşte dedi böyle böyle.

“Kusura bakma, yanlış geldik.”dedi. (Özgür)

Çektiler gittiler.

“İyi eğlenceler!” dedi. (Özgür)

Hiç! O ettiği şikayet ile kaldı salak! Ne eğlenmiştik ama o akşam, ne eğlendikti ya! (Aman aman!) oof! Bak, rakı içiyorduk. Öyle laga luga değil. Ooh! Yani kafa dengi olunca insan, sarhoş da oluyordum. Şey oluyordu. Daha çok zevk alıyordum. (Öyle.) O da meraklıydı, severdi öyle şeyleri. Neler yapardık ya, neler! Yani, senin anlayacağın şey, Serhan: Biz çocukluğumuzu yaşadık. (Çocukluğu.) Gözüm arkada kalmıyor şimdi. “A, bunu yapmadım!” demiyorum. (Ne güzel.) Arkadaşlığımız da iyiydi. (İyiydi.) Bak hala görüşüyorum! İnşallah denk gelirsin de

tanıştırırım seni! (İnşallah.) Mete diye bir arkadaşım var. Her zaman telefonda bayramlaşırız konuşuruz, dertleşiriz. Şimdi gelecek, fırsat kolluyor. Gelecek oturacağız burada. İnşallah denk gelirsin. (İnşallah.) Çok efendi bir çocuk. (Efendi.) Matrak da, böyle. (Matrak.) Zaten bir kere "Eşşoğlueşşek!" diye kelimeyi kullanmadık ya! Öyleydi. Küfür, ağızımızdan küfür şeysi çıkmazdı ya! (Çıkmazdı.) Çıkmazdı, katiyen! Öyleydi. Yani, şey konuşurdu birbirimize, hitab ederdik. Şeyli hitap etmek yok! Katiyen! (Katiyen.) Yok! Ne birbirimizin kalbini kırdık, ne şeylikler yaptık: Hiç! Katiyen! Yok! Yok! (Ne güzel.) O zaman sünnet oldum işte, Babası vardı, rahmetli oldu. O da İstanbul'da Milli Piyango İdaresi'nin müdürüydü, babası. Rahmetli Necrettin bey amca. O zaman Sümerbank böyle bir cüzdan çıkartmıştı. Şu, şu büyüklükte. Açıyorsun böyle, içine kağıt para da koyuyorsun, bozuk para da. O çantayı aldım, cüzdanı deri. Deriydi onlar! İçine 1'er TL'lik 1'er TL para koymuş 10 TL. Göndermiş bana hediye. Sünnet hediyesi. E 10 TL'de kıymetli para! O devirde. Bir tane ablamın patronu vardı, Yahudi: Bir tane okul çantası o zaman, deri. İçine defteri, kalemi, her şeysi! Tam tekmil! Doldurmuş gönderdi. Bir de para üstüne de! Yani. Ne hediyeler geldiydi o zaman! Komşulardan, şeylerden... ehem. Hala, bakır tencere gelmişti: Hala saklıyorum. Bende onlar. Hala! Sünnet hediyesi.

Şimdi soğuk oldu hava bayağı! Bacaklarım... Ananın gözü! Hava soğudu ya, birdenbire sıcaklık düştü ya! Şimdi bak eve çıkacağım, ısınıncaya kadar göbeğim çatlayacak! (Öyle.) (İyi yaşa.) Amma hapşırdım be! Üşüdüm, üşüdüm! (Öyle.) Ya ben ne bekleyeceğim Aysel'i burada! Çıkarım ben de ya, üşüdüm! Hasta olmayayım bir de! (Öyle.) Buradan, arkamdan soğuk geldi. Şey olmasına

rağmen! İşte 5-10 dakika daha oturayım, sonra çıkarım. (Öyle.) Akşam Youtube'u seyrederim. Hiç olmazsa o Vietnamlı kızları seyrediyorum. (Vietnamlı kızlar.) Ev mi yapıyorlar? Ev yapıyorlar, Televizyon tamir ediyor, çamurda motorsiklet buluyor, onu temziliyor, yeniden yapıyor, oho oh! Kızlar da güzel ama, çirkin değil ha! Hepsi de güzel! (Güzel.) Ay! Ayaklarım da dondu. Ayaklarım da üşüdü. Hayret bir şey ya! Ne biçim hava ya! Ben bu İstanbul havasından bir b*k anlamadım. (Sen bir benzetme yapmıştın İstanbul havası için.) Or*spu karı havası. Böyle şey mi olur ya? Böyle hava mı olur ya? Şuraya bak! Haziran'ın sonu geldi, hala buz gibi hava ya: Kış gibi. (Kış.) Nisan ayındaki gibi hava ya! Böyle bir şey mi var ya? Hayret bir hava. Haydi Bismillah! (Bismillah.) Onu bekleyemeyeceğim, kusura bakma! Söyledi ama...

Sünnet Oldum (Bölüm 26)

Allah böyle denk getirmesin. (Amin.) Şeylik yoktu... Nereye gitti be? (Vallahi nereye gitti bilmiyorum... Aha burada! Buraya kadar uçmuş!) Ucuna koyma, ucuna koyma! Ortaya koy! (Şöyle ortaya koyayım.) Ondan sonra, ooh! Sünnet oldum, o zaman... E canım sıkılıyor! Bir yatıyorsun evde, haydi! Ne kadar mahallede Comics Texas var toplarlar getirirledi bana. Okur, verirdim. (Anlatmıştın onu, evet. Öyle verememe, yapamam, edemem yoktu demiştin.) Gelirler baş ucunda dalga geçerdik. Allah! Annem çay yapardı, nur içinde yatsın. Çay ikram eder, bir şeyler yapar. Onun yanında kuru yemez. Şey olmasın diye.

Bak ne güzel olmuş elbise. /Teşekkür ederim!/ Ne güzel bak! /Evet herkes beğendi!/ /Benim ayağıma da ayakkabı vurdu!/ Ooh! Vurdu mu? /Ayakkabı vurdu. Eyvah! (Kötü vurdu.) Haydi git soyun, rahatla. /Aysel Teyze'yi görünce gelirim./ İnşallah, vaktinde gelirlerse. Aah! Canım şimdi nasıl bir çay istedi! Kaç gündür! Misketler oynardık... Allah! Ooh! Burada, sabahtan akşama kadar top oynardık. Şu binanın olduğu yerde... Gel, zeytin! Gel, sen onlara uyma, gel! Aşağıda o camii'nin olduğu yerde benzincide Sakarya Kıraathanesi vardı. (Hmm.) Bizim gençler giderdi oraya. Allah! Vur patlasın, çal oynasın! Neler yapardık! Kağıt oynlarlardı, tavla oynanırdı, okey oynarsın. Bilardo vardı, bilardo oynarlardı, ben bilmiyordum. Neler yaşadık canım, neler! Otelin olduğu yerde sinema vardı, onun arkasında kafe vardı. Oraya da şeyler giderdi: Kağıt oynayanlar, kumar oynayanlar. (Kağıt oynayanlar.) İşte kağıt, kumar mumar. Onlar giderdi oraya. (Toraman sineması neredeydi?) Toraman sineması o Wyndam Grand'ın olduğu yerdeydi. Sahil sineması sonra

yapıldı, o otelin olduğu yere. Sonra yıkıldı işte, otel oldu. Büyük bir araziydi orası. Çok da güzel filmler getirirdi. Yabancı film (Aman Allah!) Yerli yoktu, hep yabancı film! (Hep yabancı.) Türk filmini İkizler vardı o Mc Donald's'ın olduğu sokakta, ona giderdik. Toraman da yabancı film getirirdi. O da yabancı oynatırdı. Zaten İkizler'in bir arabası vardı gezerdi bütün mahalleyi, anons yapardı:

"Bu akşam ..... film var!" diye.

(Bütün mahalleyi.) He! Buralarda gezerdi, buralarda. Şey, akşama müşteri gelsin diye. Veya şeyleri vardı, panoları: Onları getirirler, afişleri asarlardı. Hey gidi günler be! Arı Pastanesi vardı o cadde üzerinde Kızıltoprak'da. Allah! Her akşam orada, her gün günümüz orada geçerdi. Bir dondurması vardı, harika! Harika! Bir tavukgöğsü yapardı, felaket! Ben bütün tatlıları oradan alırdım. Tel kadayıfını, ev usülü yapardı. Baklava değil işte, daha çok Tulumba tatlısı... Onları hep oradan alırdım, hep! Bir tanesi adaşımdı, Yusuf abi. Adaşımdı. (Adaş.) Neler yapardık ya! Neler.Şimdi eve gelirdim işten, fabrikada çalıştığım zaman, bir bakardım, anneme sorardım rahmetli:

"Anne ne yemek yaptın bu akşam, ne yiyeceğiz?"

"Oğlum ıspanak yiyeceğiz."

"Aa! Fabrikada yedim bugün. Yemem ikinci defa!"

Oradan çıkardım hemen, yallah Arı Pastanesi'ne! Ooh! Hiç! Kadıköy'e Madıköy'e gitmem, doğru Arı Pastanesi'ne!

“Hasan abi, hemen bana Tavuk Suyuna Çorba, Tavuklu Pilav{pilavın üstüne tavuk koyardı böyle. Ufak yoğurtlar vardı böyle.}”

Ondan sonra, onunla getirirdi. Onları bir yerdim, oh! Pilav da tane tane böyle! Şahane olurdu! Oturur onları yerim, ondan sonra bir de tatlı yerim üzerine, dondurmalı Tavukgöğsü: Haydi eyvallah! Tamam derim haydi eyvallah! O zaman para mıydı? Çorba da çorbaydı ama he! Tadına doyamazsın! Öyle!Sabah Erhan gelirdi, tatlıyı tepsiyle alırdı. (Tepsiyle.) Tabii. Benim de canım sıkılır, mesela diyelim Cumartesi günü öğleden sonra gelmişim işten, yani üstüm başım temiz! Hemen bir eve görünürdüm, tık, bir vasıta doğru Kadıköy’e! İskele’ye. (İskele.) İskeleden bir vapur karşıya, oradan Beyoğlu’na Tünel’e biner, Tünel’den çıkardım. Gece 12’de eve gelirdim. Gece 12’de! Orada sinemaya minemaya giderdim. Ehem! Orada işkembe çorbası vardı Lale! (Lale.) Ona giderdim, işkembe çorbası içerdim. Tramvaya biner Tünel’e gelir, Tünel’e biner Karaköy’e gider, Karaköy’den vapura biner, eve gelirdim! (Gece vapuru mu?) Tabii. (Bir de sabah treni var. Ben sabah 01.30’da gelmiştim.) He? (Sabah treni var, ben 01.30’da gelmiştim.) Nereden geldin? (Karşıdan, Yenikapı’dan...)

Ondan sonra, Allah! Neler neler, neler yapmadım ya! Evde oturmazdım, katiyen! Katiyen! (Katiyen.) Ama o zaman, şimdi Serhan. Mesela çocuktuk diyelim: Bayram gelirdi, giyinirdik tertemiz, bütün komşuları gezerdik. (Bütün komşuları.) Ooh! Tanı, tanıma! Ne para olurdu biliyor musun cebimde? (Oof!) Aman Allah! Aman Allah! Herkes çıkarıp veriyordu! Durumuna göre. Aman Allah! Ne para ne para cebimizde! Aman Allah! Benonları biriktirip bankaya kumbaraya atıyordum. Giderken de

cebimde taşımıyordum! Kayırıyordum bir miktar para, gerisi kumbaraya! Ben, kumbarayla biriktirirdim, dünyanın parası olurdu! İş Bankası Kadıköy şubesi'nde. Dünyanın parasını biriktirdim! Aah! Ama, o zaman ben tutumluydum! Bakma sen. (Ooh.) Hesabımı kitabımı bilirdim! Yani, çizgiyi aşmazdım, katiyen! Bitti! Ha, gider kıyafet felan alırdım! O konuda şeydim! Maksat temiz olayım diye!(Kasımpaşa, Eşrefpaşa!) Ooh! Kıyafetlerim harikaydı be! Gömleklerim ütülenir her hafta, her gün! Tertemiz! Pantolonlarım öyle! Temizletmeye verirdim! Öyleydim canım! Öyleydim. Ben kendime bakardım.Temiz giyinirdim, şey giyinirdim. Yani, kıyafeti bile kılıfına uydururdum! Hiç! Ooh! Şeyde, bizim yeğenin düğününe gidiyordum. Kuşadası'nda. Haftasonu işte Cuma günü bir gün buradan çıktım. O zaman işte bizim Baldızın oğlu var. (Baldızın oğlu.) Kağan. Şimdi 51 yaşında, Antalya'da o. Onlar buradaydı o zaman.

"Haydi enişte, ben seni bırakırım." Dedi.

O zaman Mert yok muydu, bilmiyorum. Mert evde miydi, değil miydi, bilmiyorum. Geçmiş gün. O zaman Kamil Koç'un yazıhanesi vardı Kuyubaşı'nda. Götürdü beni bıraktı oraya. Servis gelene kadar başımda durdu. Bavullara felan yardım etti. Gitti Kadıköy'e indik. O Kadıköy'de servisi değiştirdi. Kabahatide beğenmedi p*zevenk muavin aptal, o kıyafetleri askıda, torbanın içindeydi. Sen onu şey yapınca altüst oldu torba. Allah'tan ayakkabılar içinde değildi. İşte bavuldaydı ayakkabılar. Yoksa ayrı bir çantada mıydı neydi. Ulan ne yapacağım? Şeye gittik. Yazıhane'ye gittik. Terminal'e, Samandıra'nın orada. Ulani hemen o fermuarı açtım, torbayı. Masaya böyle yatırdım, koydum

böyle. Şeyleri dışarı çıkarttım böyle. Kızlar var böyle 3 tane kız masada oturuyor. Bir baktım takımları çıkarınca:

“Ulan bu kim?” dediler.

Bizim takımları çıkarınca. Şimdi merak etti benim kim olduğumu. Ondan sonra, onları yerleştirdim. Bavula koydum hepsini, tertemiz terkardan astım. Ondan sonra şey yaptım sonra çayımı mayımı içtim. Ondan sonra, koydum çayımı mayımı içtim. Ondan sonra gittim. Ondan sonra otobüs geldi. Onlar da aynı otobüsle geliyorlarmış (Aynı otobüs.) Aynı otobüs. Allah! Kuşadası’na kadar dalga geçtik. Ahbap olduk. Ondan sonra: Şey oluyorsun. Aşina oluyorsun. Ondan sonra, o zaman şey yoktu. Köprü. Vapurla geçiyorduk. O zaman daha köprü yoktu. Sultangazi Köprüsü. Eskihisar’dan vapura biniyorduk, Topçular. Topçular’dan Yalova üzerinden gidiyorduk. Ondan sonra o... Tabii. Vapurda yakıyorsun sigaranı içiyorsun, otobüste sigara içmek yasaktı o zaman. Vardı, yasaklar vardı. Ondan sonra, ehem. O otobüse bir biniyorduk, ondan sonra doğru taa bir garaja giriyordu, boş garaja. Bir de orada içiyorduk sigara. Tuvalet ihtiyacımızı yapıyorduk. Ondan sonra otobüs duruyordu, 30 dakika mola veriyordu. İşte ihtiyaçlarını felan her şeyini yapıyordun. Sonra bir kalkıyordu, taa Kuşadası’na kadar durmak yok! Bir de İzmir Garajı’na giriyordu işte o kadar. Orada da 30-45 dakika duruyordu. O Selçuk’ta. Oradan sonra zaten Kuşadası, bitti. Ne güzel yolculuk. Neler yaptık. Ne yolculuklar yaptım ben! Aah! Nerelere gitmedim! O meşhur bir otel vardı, Orada vardı otel. Yeğenimin kızının düğünü.

Ooh! Gel aşkım! Bir tanem! Güzelim! Gel otur yanıma, yanımda otur! Heh! Yat oraya! Yat! Yat! Yat, kimseye uyma sen! Sen

kimseye uyma, oldu mu? Ooh! Otur orada yat uyu! İkimizin arasına yat!

Bir gün de Ankara'ya gittim. Bizim şeyler vardı: Ablamın kocasının Kız kardeşi Muhammeri Abla. Kocası hava astsubayıydı. İsmet abi. Onun oğlu vardı, tıbbiye'de okuyordu, Ankara'da. (Tıbbiye'de.) Habire İsmet abi, onlarda kalıyordum.

"Haydi Yusuf abi, seninle mini-golf oynamaya gidelim! Arkadaşlar da gelecek." dedi.

"Ben anlamam, sizi seyrederim." dedim.

"Yok kolay! Öğrenirsin, zorluğu yok!" dedi.

Hepsini yendim! (Hepsini.) Evet. Sıraya dizdim hepsini. Hepsini!

"Ulan bize bilmeyen adamı getirdin buraya, bir de bilse ne yapacak!" dediler.

Ne gülmüştüm! Ehem. O Kızılay'ın orada bir yer vardı, Anıtkabir'in orada: Tombala oynanıyordu. Oraya gittim, 2 kere. Ne paralr dönüyordu be, ne paralar! Oyanayan oynuyordu. Aah! Ne paralar dönüyordu be! Kızın biri bir geldi, bütün paralrı topladı gitti! Hepsini aldı, ne var ne yoksa sildi süpürdü! Koydu paraları çantaya, haydi eyvallah! Eğleniyorduk yani, eğlencemiz vardı. Şey yapmıyordum, sıkılmıyordum. O zaman para mı ya otobüs? 5 TL'ye adamı götürüyordu. 15 TL'ye adam gidiyordu otobüs, Ankara'ya. Gazanfer Bilge. 10 TL'ye adam götürüyordu. Ankara'ya. Para mıydı? Neler yaptık ya! Neler neler... O şeyler vardı: Sierra Makineleri. Sierra Makinaları. Ona 25 kuruş atardın sigaralar için. (25 Kuruş.) 25 Kuruş! Ama! Neler yaptık! 25 Kuruş vardı, plak çalan makine vardı, plak çalardı. Şeyde, Yeşilçam

Sokağı'nda Beyoğlu'nda bir sigara makinelerinin olduğu yer vardı. Bir gün bir oturdum, makinenin başına Serhan. Attım sigarayı alıyorum, çekiyorum. Makinenin sahibi kovaladı beni (Kovaladı.) Evet. Aldım sigaraları, koydum cebime. Dedi:

"Sen burayı terk et! Sen iflas ettireceksin beni!"

Ula... Attım mı çekiyordum, attım mı çekiyordum! Millet uğraşıyor, bir ben alıyordum. Sonra:

Ne oldu Yusuf, bir şey mi oldu?" dedi.

Adam "Haydi toparla yallah, terk et burayı, bir daha gelme görmeyeceğim buralarda!" dedi.

Bir daha da gitmedim zaten. Babama o sigara bana bayağı yetti. Neler neler. Ya! Hala durur o salonda, radyo. Ondan sonra onda, Filiz ablam çok kısa dalga (AM radyo) vardı. Radyoda, oradan Amerika'nın Sesi'ni dinlerdi. Ne müzikler çalıyordu o Amerika'nın Sesi. (Kısa dalga hala devam ediyor. Bursa'da mesela bizim arabada çok güzel anten sistemi var, biz Bursa'da Orhangazi'de tarfiğe kaldık, bir Texas Blues çaldı Yusuf amca, yani çok boğuk ama makine buldu. Texas Flood diye bir müzik aman aman! Hala var yani!) Yani ses kuvvetli gelmezdi, kulağımızı dayar öyle dinlerdik. Ne müzikler çıkardı. Neler dinlerdik! E ablam da bilirdi.Annem de radyo almıştı Almancılardan (Evet.) Transistörü şu kadar. Onun da kısa dalgasında. Neler dinliyorduk ya neler...

SİZ DE SAATLERCE DİNLEMEK İSTER MİSİNİZ?

KİTAP HAKKINDA

Çardak anıları kitabı. Yusuf amca tarafından aylarca anlatılan hayat hikayelerinden derlenerek oluşturulmuş bir hikaye kitabıdır. İçerisinde yaklaşık olarak 26 Hikaye bulunmaktadır. Yaklaşık olarak 3,5 saatlik ses kaydından alınan veriler doğrultusunda hazırlanmıştır. Keyifli okumalar...

Herkese şimdiden teşekkürler...

Serhan Ali Türkşen

© 2025 Tüm hakları saklıdır.